

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี

งานนโยบายและ
แผน
องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ
โทรศัพท์ ๐๔๕-๒๕๒๕๘๖-๗
<http://fangkham.go.th/>

คำนำ

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๔๖ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม ในช่วงของแผนนั้น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ จึงต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำได้ โดยได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนดังนี้

๑. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหาความต้องการ ประเด็นการพัฒนา ประเด็นที่เกี่ยวข้อง และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้าน หรือแผนชุมชนมาพิจารณา ประกอบการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๓. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อส่งเสนอแนะผู้บริหารท้องถิ่น

๔. กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนท้องถิ่นต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่น จึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

บัดนี้ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ ได้พิจารณาเห็นชอบร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ ในคราวประชุม สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังโพธิ์ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลวังโพธิ์ จึงอนุมัติแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว และดำเนินการประกาศใช้ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ
๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

สารบัญ

หน้า

คำนำ

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑ - ๑๘

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๙ - ๖๖

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๖๗ - ๖๘

- แบบ ผ.๐๑ บัญชีสรุปโครงการ

๖๙ - ๗๐

- แบบ ผ.๐๒ รายละเอียดโครงการพัฒนา

๗๑ - ๑๔๗

- แบบ ผ.๐๒/๑ โครงการที่เกี่วข้องภาพ ของ อปท.

๑๔๘ - ๑๔๙

- แบบ ผ.๐๓ บัญชีครุภัณฑ์

๑๕๐ - ๑๕๔

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑๕๕ - ๑๖๕

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ประวัติความเป็นมาของตำบลฝางคำ

เดิมที่ตำบลฝางคำขึ้นอยู่กับ ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลย์ มีทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน ต่อมาเมื่อปี ๒๕๑๑ ได้สร้างอ่างเก็บน้ำนิคมลำโดมน้อย หรือ เขื่อนสิรินธร ประชาชนบางส่วนในบริเวณดังกล่าวจึงได้ย้ายมา ก่อตั้งบ้านใหม่ ขึ้นอยู่กับ ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลย์มีทั้งหมด ๙ หมู่บ้าน ต่อมาได้แยกเป็นตำบลฝาง คำ และได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตการปกครองใหม่ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ตำบลฝางคำขึ้นอยู่ในเขตการปกครองของ อำเภอสิรินธรตลอดมาจนถึงปัจจุบัน มีทั้งหมด ๔ หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ ๑ บ้านคำก้อม หมู่ที่ ๒ บ้านฝางเทิง หมู่ที่ ๓ บ้านโนนจิก หมู่ที่ ๔ บ้านคำกลาง กำนันของตำบลฝางคำตั้งแต่คนแรกถึงคนปัจจุบัน ดังนี้

๑. นายกอบกิจ พิกุลสวัสดิ์
๒. นายผุย แก่นทน
๓. นายวิศิษฐ์ ญาวงศ์
๔. นายบุญมี บุญดิเรก
๕. นายบุญมี พิกุล
๖. นายสุระชัย ญาวงศ์
๗. นายสมพงษ์ สาปัดสี
๘. นายคำหล้า อ้วนผิว (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ปัจจุบัน)

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๑ บ้านคำก้อม

ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๕ ซึ่งแยกการปกครองมาจาก ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลย์มี โดยการ นำของ นายเคน จันทร์ส่อง อพยพราษฎรมาจากบ้านดอนจิก ตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลย์มี จังหวัด อุบลราชธานี จำนวน ๕ ครัวเรือน ต่อมาได้มีราษฎรอพยพมาจากหมู่บ้านอื่นๆมาตั้งถิ่นฐานจนเป็นชุมชนใหญ่ขึ้น และมีผู้ใหญ่บ้านตามลำดับ ดังนี้

๑. นายเคน จันทร์ส่อง
๒. นายหมุน อรุณรัตน์
๓. นายเดช นาคุณ
๔. นายคำมี บุญก่อ
๕. นายเจียง ปราสาทศรี
๖. นายทองอุ่น ดวงคำ
๗. นายผุย แก่นทน
๘. นายวิศิษฐ์ ญาวงศ์
๙. นายบุญมี บุญดิเรก
๑๐. นายสุระชัย ญาวงศ์
๑๑. นายสมคิด บุญช่วย (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ปัจจุบัน)

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๒ บ้านฝางเทิง

บ้านฝางเทิง หมู่ที่ ๒ ตำบลฝางคำ อำเภอสิรินคร จังหวัดอุบลราชธานี เดิมอยู่หมู่ที่ ๗ ตำบลฝางคำ อำเภอพิบูลมังสาหาร ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีห้วยใหญ่ ๒ ห้วย คือ ห้วยฝาง และห้วยคำ ประชากรส่วนใหญ่อพยพมาจาก ตำบลพิบูลมังสาหาร ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๑๑ มีการสร้างอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร ประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๒ น้ำท่วมหมู่บ้านไม่สามารถอยู่ที่เดิมได้ จึงได้ย้ายหมู่บ้านมาตั้งอยู่ในที่ดินของ นายคุณ แสทวิสุข ที่อุทิศให้ชาวบ้านมาตั้งบ้านเรือนใหม่และยังคงใช้ชื่อหมู่บ้านเดิมว่า “ฝางเทิง” จนถึงปัจจุบัน มีผู้ใหญ่บ้านตามลำดับดังนี้

๑. นายคุณ แสทวิสุข	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ – ๒๕๐๗
๒. นายบุญมา เสาทิน	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ – ๒๕๐๗
๓. นายบุญมี แก้วดอน	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ – ๒๕๔๓
๔. นายศรี ฝางคำ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ – ๒๕๖๑
๕. นายอ่อนสี แก่นคำ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงปัจจุบัน

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๓ บ้านโนนจิก

บ้านโนนจิก หมู่ที่ ๓ ตำบลฝางคำ อำเภอสิรินคร จังหวัดอุบลราชธานี เดิมแยกมาจากบ้านหนองหว้าห้วยตาหน่วย (เป็นคุ้มบ้านหนึ่งของบ้านหนองมะเกลือ ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลมังสาหาร) เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๔๙๗ โดยมีนายขำ เชื้อโชติ , นายสา วรรณมัย , นายนวล ทองล้อม และนายใบ เจนจบ เป็นกลุ่มผู้นำเข้ามาตั้งถิ่นฐานในที่ปัจจุบัน ซึ่งเดิมมีสภาพเป็นป่ารก มีต้นจิกจำนวนมากและเป็นพื้นที่โนน จึงตั้งชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านโนนจิก” เดิมเป็นหมู่ที่ ๑๖ ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี โดยมี นายใบ เจนจบ เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก ต่อมา มีการแยกการปกครอง ตำบลโนนกลาง ออกเป็นตำบลฝางคำ ยังขึ้นกับอำเภอพิบูลมังสาหาร

ต่อมา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกา ตั้งอำเภอสิรินคร จังหวัดอุบลราชธานี โดยแยกตำบลจากอำเภอพิบูลมังสาหาร ๕ ตำบล (รวมทั้งตำบลฝางคำ) และแยกจากอำเภอโขงเจียม ๑ ตำบล จึงทำให้หมู่บ้านโนนจิก หมู่ที่ ๓ ตำบลฝางคำ ขึ้นการปกครองกับอำเภอสิรินคร ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา และมีผู้ใหญ่บ้านตามลำดับดังนี้

๑. นายใบ เจนจบ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๒๔
๒. นายหนู เชื้อโชติ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๒๔ - ๒๕๒๙
	แยกจากตำบลโนนกลาง เป็นตำบลฝางคำ
	อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี
๓. นายสา ศิลาชัย	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ - ๒๕๓๕
	แยกจากอำเภอพิบูลมังสาหาร เป็นอำเภอสิรินคร
๔. นายชุมพล เครือคำ	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๔๖
๕. นายสมบัติ สายสะโน	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ - ๒๕๕๑
๖. นายสมพงษ์ สาปัดสี	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๘
๗. นายพยพงศ์ทอง สาปัดสี	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ปัจจุบัน

ประวัติความเป็นมาของหมู่ที่ ๔ บ้านคำกลาง

บ้านคำกลางก่อตั้งเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยแยกออกจากบ้านคำก้อม หมู่ที่ ๑ ตำบลฝางคำ อำเภอสิรินคร จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีผู้ใหญ่บ้านตามลำดับดังนี้

๑. นายบุญมี พิกุล	เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรกและกำนันตำบลฝางคำ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๕๒
๒. นายคำหล้า อ้วนผิว	เป็นผู้ใหญ่บ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ - ปัจจุบัน

ที่ตั้งและขนาด

องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ๑ ใน ๕ องค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอสิริรินทร ที่ตั้งทำการองค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ เลขที่ ๑๒๒ บ้านคำกลาง หมู่ที่ ๔ ตำบลฝางคำ อำเภอสิริรินทร จังหวัดอุบลราชธานี และองค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย และมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลางขึ้นอยู่กับ อำเภอสิริรินทร อยู่ทางทิศตะวันตก ของอำเภอสิริรินทร ห่างจากอำเภอสิริรินทร ประมาณ ๘ กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดอุบลราชธานีประมาณ ๖๕ กิโลเมตร

เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น ๗.๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๔,๗๖๒.๕๐ ไร่

อาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ มีอาณาเขตติดต่อกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลคันไร่ อำเภอสิริรินทร
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลโนนกลาง อำเภอพิบูลมังสาหาร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ อ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร อำเภอสิริรินทร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลดอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหาร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่สำหรับทำนา ซึ่งเป็นพื้นที่ติดกับอ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธร และมีคลองส่งน้ำชลประทานไหลผ่าน ดังนั้นจึงเป็นพื้นที่เหมาะสมกับการเกษตรทั้งฤดูฝนและฤดูแล้ง

๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศพื้นที่ตำบลฝางคำ มี ๓ ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่ตำบลฝางคำเป็นดินร่วนปนทราย มีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตร ทำนา ทำสวน

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำในพื้นที่ตำบลฝางคำมีทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ห้วย หนอง และแหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น สระน้ำ ในพื้นที่ส่วนบุคคล และพื้นที่สาธารณะ (เขื่อนสิรินธร)

๑.๖ ลักษณะของไม้/ป่าไม้

ในพื้นที่ตำบลฝางคำไม่มีป่าไม้ใหญ่ เนื่องจากเป็นตำบลเล็กๆ มีเพียง ๔ หมู่บ้าน บางส่วนที่เป็นป่า ซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า ป่าช้า แต่ก็มิบริเวณไม่กว้างมากนัก

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลฝางคำ มีจำนวนหมู่บ้านที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ จำนวน ๔ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน	ตำแหน่ง	ว/ด/ป ที่ดำรงตำแหน่ง
๑	บ้านคำก้อม	นายสมคิด บุญช่วย	ผู้ใหญ่บ้าน	พ.ศ. ๒๕๕๔
๒	บ้านฝางเทิง	นายอ่อนสี แก่นคำ	ผู้ใหญ่บ้าน	พ.ศ. ๒๕๖๑
๓	บ้านโนนจิก	นายพยาพงศ์ทอง สาปดีสี	ผู้ใหญ่บ้าน	พ.ศ. ๒๕๕๘
๔	บ้านคำกลาง	นายคำหล้า อ้วนผิว	กำนันตำบลฝางคำ	พ.ศ. ๒๕๕๘

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๔ หมู่บ้าน มีผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๒ คน จำนวน ๔ หมู่บ้าน รวมเป็น ๘ คน

ทำเนียบประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง	หมายเหตุ
๑	นายชุมพล เครือคำ	๑๑ พ.ค. ๒๕๔๐ - ๑ พ.ค. ๒๕๔๑	
๒	นายสมชัย ลาฟอง	๑๓ พ.ค. ๒๕๔๑ - ๑๓ พ.ค. ๒๕๔๔	
๓	นายสุรศักดิ์ บรรเทิงสุข	๒๓ มิ.ย. ๒๕๔๔ - ๒๒ มิ.ย. ๒๕๔๘	
๔	นายสมทน ดุจดา	๓๑ ก.ค. ๒๕๔๘ - ๓๐ ก.ค. ๒๕๕๒	
๕	นายไพฑูรย์ ธรรมพิทักษ์	๖ ก.ย. ๒๕๕๒ - ๕ ก.ย. ๒๕๕๖	
๖	นางณัฐรีน ตั้งพิบูลสุวรรณ	๒ ธ.ค. ๒๕๕๖ - ปัจจุบัน	

ทำเนียบนายกองค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง	หมายเหตุ
๑	นายบุญมี พิกุล	๒๓ ก.พ. ๒๕๔๐ - ๑๐ พ.ค. ๒๕๔๔	
๒	นายพัฒนชัย ญาวงศ์	๒๓ มิ.ย. ๒๕๔๔ - ๒๒ มิ.ย. ๒๕๔๘	
๓	นายชุมพล เครือคำ	๓๑ ก.ค. ๒๕๔๘ - ๑๘ ม.ค. ๒๕๕๔	
๔	นายบุญมี พิกุล	๑๓ มี.ค. ๒๕๕๔ - ปัจจุบัน	

ทำเนียบปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง	หมายเหตุ
๑	น.ส.พิชญานัญ โคตรลาคำ	พ.ศ. ๒๕๔๐ – ๒๕๔๓	
๒	น.ส.วิญฐนันท์ สติณัธธรรม	๒๐ มี.ค. ๒๕๔๓ – ๓๐ เม.ย. ๒๕๔๔	
๓	นางพนิตนันท์ วิสเพ็ญ	๑ พ.ย. ๒๕๔๔ – ๑ พ.ค. ๒๕๕๓	
๔	นายธรรมะ ปัดถวิง	๑ พ.ค. ๒๕๕๓ – ปัจจุบัน	

๓. ประชากร

ตำบลฝางคำ มีจำนวนครัวเรือน ๑,๐๓๔ ครัวเรือน ประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๓,๖๑๙ คน
 แยกเป็นชาย จำนวน ๑,๗๙๐ คน
 แยกเป็นหญิง จำนวน ๑,๘๒๙ คน
 (ข้อมูลจาก จปฐ. ณ วันที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร		รวมชายหญิง	จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง		
๑	บ้านคำก้อม	๔๗๙	๔๖๑	๙๔๐	๓๑๑
๒	บ้านฝางเทิง	๔๔๕	๔๒๕	๘๗๐	๒๕๘
๓	บ้านโนนจิก	๓๙๗	๓๘๔	๗๘๑	๑๙๔
๔	บ้านคำกลาง	๔๖๙	๕๕๙	๑,๐๒๘	๒๗๑
ตำบลฝางคำ		๑,๗๙๐	๑,๘๒๙	๓,๖๑๙	๑,๐๓๔

แยกตามช่วงอายุ จากผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๒

ช่วงอายุประชากร	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
น้อยกว่า ๑ ปีเต็ม	๑๕	๑๓	๒๘
๑ ปีเต็ม – ๒ ปี	๓๐	๒๐	๕๐
๓ ปีเต็ม – ๕ ปี	๕๑	๔๘	๙๙
๖ ปีเต็ม – ๑๑ ปี	๑๓๐	๑๕๒	๒๘๒
๑๒ ปีเต็ม – ๑๔ ปี	๔๔	๕๘	๑๐๒
๑๕ ปีเต็ม – ๑๗ ปี	๑๑๙	๑๖๓	๒๘๒
๑๘ ปีเต็ม – ๒๕ ปี	๒๓๐	๑๖๓	๓๙๓
๒๖ ปีเต็ม – ๔๙ ปี	๗๑๔	๘๑๒	๑,๕๒๖
๕๐ ปีเต็ม – ๖๐ ปีเต็ม	๒๒๒	๑๘๕	๔๐๗
มากกว่า ๖๐ ปีเต็มขึ้นไป	๒๒๔	๒๑๕	๔๓๙
รวมทั้งหมด	๑,๗๙๐	๑,๘๒๙	๓,๖๑๙

หมายเหตุ : จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่จริงจากการสำรวจนี้ อาจไม่เท่ากับจำนวนประชากรที่มีอยู่ในทะเบียนบ้านได้

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ ด้านการศึกษา

ตำบลฝางคำ มีสถานศึกษา/แหล่งที่ให้ความรู้กับเด็ก นักเรียน จำนวน ๕ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านคำก้อม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านคำกลาง ตำบลฝางคำ อ.สิรินธร จ.อุบลราชธานี
เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.๑ - ป.๖) ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๑ - ม.๓ ขยายโอกาส)

ระดับชั้น	นักเรียน		บุคลากร(ครู)		พนักงานราชการ		จนท.ธุรการ		นักการภารโรง	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
อนุบาล ๒	๑๑	๑๒	๓	๑๑	-	๔	-	๑	๑	-
อนุบาล ๓	๘	๕	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๘	๑๕	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	๘	๑๐	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๖	๑๑	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๘	๙	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๑๑	๑๒	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๑๐	๑๑	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	๖	๗	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒	๗	๑๐	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓	๔	๑๐	-	-	-	-	-	-	-	-
	๘๗	๑๑๒	๓	๑๑	-	๔	-	๑	๑	-
รวม	๑๙๙		๑๔		๔		๑		๑	

๒. โรงเรียนบ้านฝางคำสามัคคี ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านฝางเทิง ตำบลฝางคำ อ.สิรินธร จ.อุบลราชธานี
เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.๑ - ป.๖)

ระดับชั้น	นักเรียน		บุคลากร(ครู)		ช่างไม้ ๔		ครูอัตราจ้าง	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
อนุบาล ๒	๕	๖	๓	๔	๑	-	-	๓
อนุบาล ๓	๓	๕	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๗	๙	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	๙	๗	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๙	๕	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๒	๖	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๖	๖	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๑๐	๓	-	-	-	-	-	-
	๕๑	๔๗	๑	๓	๑	-	-	๓
รวม	๙๘		๗		๑		๓	

๓. โรงเรียนบ้านโนนจิก ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านโนนจิก ตำบลฝางคำ อ.สิรินธร จ.อุบลราชธานี
เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา (ป.๑ - ป.๖)

ระดับชั้น	นักเรียน		บุคลากร(ครู)		ครูอัตราจ้าง		นักการภารโรง		จนท.ธุรการ	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
อนุบาล ๒	๔	๕	-	๖	-	๒	๑	-	๑	-
อนุบาล ๓	๓	๔	-	-	-	-	-	-	-	-

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๒	๔	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	๓	๕	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๕	๔	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๓	๔	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๔	๗	-	-	-	-	-	-	-	-
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๗	๕	-	-	-	-	-	-	-	-
	๓๑	๓๘	-	๖	-	๒	๑	-	๑	-
รวม	๖๙		๖		๒		๑		๑	

๔. ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนเกณฑ์วัดเจริญทัศน์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านคำก้อม ตำบลฝางคำ อ.สิรินธร จ.อุบลราชธานี

ระดับชั้น	นักเรียน		บุคลากร(ครู)		ลูกจ้างตามภารกิจ		ลูกจ้างทั่วไป	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
เด็กเล็ก	๑๖	๑๕	-	-	-	-	-	๒
รวม	๓๑		-		-		๒	

๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านฝางเทิง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านฝางเทิง ตำบลฝางคำ อ.สิรินธร จ.อุบลราชธานี

ระดับชั้น	นักเรียน		บุคลากร(ครู)		ลูกจ้างตามภารกิจ		ลูกจ้างทั่วไป	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
เด็กเล็ก	๒๒	๑๘	-	๓	-	-	-	๑
รวม	๔๐		-		-		๑	

๔.๒ ด้านสาธารณสุข

ตำบลฝางคำ มีหน่วยพยาบาลที่ให้บริการประชาชนในเรื่องของการรักษาพยาบาล

จำนวน	จำนวนบุคลากร					รวม
	แพทย์	ทันตแพทย์	พยาบาล	เภสัชกร	จนท.อื่นๆ	
โรงพยาบาล (รัฐ)	-	-	-	-	-	-
โรงพยาบาล (เอกชน)	-	-	-	-	-	-
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคำก้อม	-	-	๒	-	๕	๗
สถานพยาบาล (คลินิก)	-	-	๑	-	-	๑

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตำบลฝางคำ มีหน่วยที่ให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จำนวน ๒ แห่ง

๑. ป้อมยามตำรวจชุมชนตำบลฝางคำ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านคำก้อม บุคลากรตำรวจ จำนวน ๖ คน

๒. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตำบลฝางคำ จำนวน ๖๗ คน

๔.๓ อาชญากรรม

การกระทำความผิด โดยทำให้เกิดความเดือดรอน เสียหาย ต่อ ทรัพย์สิน หรือ บุคคล เป็นการเรียกการกระทำทางคดีอาญาแบบทั่วไป องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำไม่มีอาชญากรรมในพื้นที่

๔.๔ ยาเสพติด

ยาเสพติดให้โทษ หรือสิ่งเสพติดหมายถึง ยาหรือสารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ เมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายแล้วไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือวิธีใดก็ตาม ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ มีประเภทยาเสพติด จำพวก ยาบ้า และอื่นๆ มีผู้ติดยาเสพติด ซึ่งส่วนมากเป็น

เยาวชน ประชาชน ชาย ในพื้นที่

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ ได้ให้ความช่วยเหลือ งานสังคมสงเคราะห์มีหลายกลุ่มเช่นเดียวกัน
ถ้าจะ แบ่งกลุ่มผู้รับบริการที่ประสบปัญหาสังคม ตามการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการโดยตรง ที่
รับผิดชอบในการดำเนินงานส่งเสริม และสนับสนุนการสังคมสงเคราะห์ เพื่อสวัสดิภาพ และความผาสุกของ
ประชาชน แบ่งได้ดังต่อไปนี้

๑. กลุ่มเด็กและเยาวชน ไตแก่เด็กกำพร้า อนาคตา ถูกทอดทิ้ง เร่ร่อน พิกุลทางร่างกาย หรือจิตใจ
มีปัญหาทางความประพฤติ เด็กยากจน ขาดการศึกษา เด็กที่กระทำความผิด และศาลสั่งให้เข้ารับการฝึก
อบรม
๒. กลุ่มสตรี ไตแก่ หญิงม่ายที่ต้องการความช่วยเหลือ โสเภณี สตรีตั้งครรภนอกสมรส สตรีที่สามิตอง
โทษจำคุก สตรีที่ยากจน ขาดการศึกษา และสตรีที่มีบุตร แต่สามีไม่รับเลี้ยง
๓. กลุ่มคนชรา ไตแก่ คนที่ไร้ญาติ ไม่มีที่อยู่อาศัย หรือคนชราที่อยู่กับครอบครัวไม่มีความสุข
๔. กลุ่มคนพิการ ไตแก่คนปัญญาอ่อน คนที่พิการทางดานร่างกาย และจิตใจ
๕. กลุ่มผู้ติดเชื้อ ไตแก่ ผู้ติดเชื้อ HIV ฯลฯ
๖. กลุ่มผู้ประสบสาธารณภัย ไตแก่ผู้ที่ประสบสาธารณภัยทุกชนิด ผู้ที่พนโทษแล้วไม่มีญาติพี่น้อง ผู้ที่
ติดยาเสพติด ผู้ที่ตายโดยไร้ญาติขาดมิตร ผู้อพยพมาจากประเทศอื่น (ผู้ลี้ภัย) ชนกลุ่มน้อยที่มีปัญหา

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

๑. ทางรถยนต์ทางสายหลัก คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๗ ทางสายรอง คือ ถนน
โครงการฯ – พิบูลฯ โดยถนนสายนี้จะผ่าน ทั้ง ๔ หมู่บ้าน ของตำบลฝางคำ
๒. ทางน้ำ เส้นทางน้ำที่สำคัญ คือ อ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธรโดยชาวบ้านใช้เรือแจวและเรือติดเครื่อง
ส่วนบุคคลในการสัญจรไปมาและทำการประมง แต่ปัจจุบันไม่เป็นที่นิยมทางน้ำในการสัญจรไปมาแต่จะทำการ
ประมงมากกว่า

๕.๒ การไฟฟ้า

ไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกครัวเรือน

๕.๓ การประปา

มีประปาหมู่บ้าน ทั้ง ๔ หมู่บ้าน มีการบริหารจัดการเองภายในชุมชน

๕.๔ โทรศัพท์

มีโทรศัพท์สาธารณะ สถานีโทรคมนาคมอื่นๆ (เสารับส่งสัญญาณโทรศัพท์)

๕.๕ ไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ประจำอำเภอสิรินธร ซึ่งห่างจากตำบลฝางคำ ประมาณ ๗ กิโลเมตร
จำนวน ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ตำบลฝางคำ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนาปี นาปรัง ประมง และเลี้ยงสัตว์

แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๑. อ่างเก็บน้ำเขื่อนสิรินธรนิคมฯลำโดมน้อย
๒. คลองส่งน้ำชลประทาน
๓. ห้วย, หนอง, คลอง, บึง ฯลฯ

หมู่ที่ /บ้าน	ครัวเรือน/พื้นที่		ครัวเรือน/พื้นที่	
	ครัวเรือน	พื้นที่ปลูกข้าว	ครัวเรือน	พื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น
๑ บ้านคำก้อม	๓๑	๒๗๘.๕๐	๑	๖.๒๕
๒ บ้านฝางเทิง	๑๒๓	๑,๔๗๕.๓๑	-	-
๓ บ้านโนนจิก	๑๑๗	๑,๒๑๘.๕๐	๒	๒๕.๒๕
๔ บ้านคำกลาง	๕	๖๖.๐๐	๑	๔๖.๕๐

หมายเหตุ : ข้อมูลจากเกษตรอำเภอสิรินธร

๖.๒ การประมง

อาชีพของประชาชนตำบลฝางคำนอกจากการทำนาแล้ว ประชาชนชาวตำบลฝางคำทำการประมงเป็นอาชีพรองมีการเลี้ยงปลาในกระชัง มีการหาปลาและหากุ้ง ภายในแหล่งน้ำเขื่อนสิรินธรเพื่อนำมาบริโภคและค้าขาย

๖.๓ การปศุสัตว์

อาชีพของประชาชนตำบลฝางคำได้มีการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริมจากการทำนา ทำสวน มีการเลี้ยงโค – กระบือ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว

๖.๔ การบริการ

การบริการที่หวังผลตอบแทนทางธุรกิจ ความสวยงาม สุขภาพแข็งแรง นวดแผนไทย ผอนคลายกล้ามเนื้อ ซึ่งทางโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคำก้อม มีบริการประชาชน

๖.๕ สถานที่ท่องเที่ยว / แหล่งโบราณวัตถุ

๑. ภูมิทัศน์ริมเขื่อนสิรินธร ที่มีความสวยงามเป็นธรรมชาติตลอดแนวหมู่บ้านทั้ง ๔ หมู่บ้าน
๒. วัดเจริญทัศน์ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปฏิมาสิรินธร ซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี พระราชทานแก่ชาวจังหวัดอุบลราชธานีเป็นพระพุทธรูปแบบสุโขทัย ปางห้ามญาติสูงประมาณ ๓.๔๑ เมตร
๓. วัดสิทธิอุดม เป็นวัดประจำหมู่บ้าน
๔. วัดบ้านโนนจิกน้อย เป็นวัดประจำหมู่บ้าน
๕. ดอนสะเวิน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวติดริมเขื่อนสิรินธร

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลฝางคำ มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๑ แห่ง คือ บริษัท อัล โล แอน คลีนพาวเวอร์ จำกัด ซึ่งเป็นโรงงานไฟฟ้าชีวมวล มีพนักงานจำนวนประมาณ ๔๐ คน

๖.๖ การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ

อาชีพ/ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายได้

๑. จำนวนสถานประกอบการค้าภายในตำบลฝางคำ

ลำดับที่	สินค้า / บริการ	พาณิชย์กรรม	
		จำนวน	ร้อยละ
๑	ร้านค้า	๒๙	๖๐.๔๑

๒	ร้านอินเทอร์เน็ต	๑	๒.๐๘
๓	อุ้ซ่อมมอเตอร์ไซค์	๑	๒.๐๘
๔	อุ้ซ่อมรถ	๓	๖.๒๕
๕	ร้านเสริมสวย	๒	๔.๑๖
๖	ร้านอาหาร	๑	๒.๐๘
๗	ตู้ซักผ้าหยอดเหรียญ	๑	๒.๐๘
๘	โรงเพาะเห็ด	๑	๒.๐๘
๙	สถานพยาบาล	๑	๒.๐๘
๑๐	ปั้มน้ำมัน	๑	๒.๐๘
๑๑	ร้านรับซื้อของเก่า	๑	๒.๐๘
๑๒	โรงงานอุตสาหกรรม	๑	๒.๐๘
รวมทั้งสิ้น		๔๘	๑๐๐.๐๐

ที่มา : ข้อมูลจากงานจัดเก็บรายได้องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

จำแนกรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี เรียงลำดับจากน้อยไปมาก พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับของตำบล	หมู่บ้าน	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (บาท)
๑	หมู่ที่ ๔ บ้านคำกลาง	๒๘,๙๒๕.๐๐
๒	หมู่ที่ ๓ บ้านโนนจิก	๓๑,๗๓๗.๑๒
๓	หมู่ที่ ๒ บ้านฝางเทิง	๒๘,๒๕๗.๓๔
๔	หมู่ที่ ๑ บ้านคำก้อม	๔๐,๔๕๙.๔๖
เฉลี่ยรายได้ต่อคนต่อปีของคนในพื้นที่		๓๒,๓๑๔.๘๓

หมายเหตุ : รายได้เฉลี่ยต่อคนในพื้นที่หนึ่ง ๆ เป็นรายได้รวมของทุกครัวเรือนในพื้นที่นั้นหารด้วยจำนวนคนทั้งหมดในพื้นที่

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ศาสนาพุทธ

ศาสนาสถาน	หมู่ที่	ว/ด/ป ที่ก่อตั้ง	พื้นที่ (ไร่)	จำนวน พระ	จำนวน สามเณร	เจ้าอาวาสปัจจุบัน
วัดเจริญทัศน์	๑	๒๔๘๔	๑๐	๗	๗	พระสุวัฒน์ธรรมานูจิตต์
วัดสิทธิอุดม	๒	๒๕๑๒	๑๓	๓	-	พระปลัดบุญเลิศ กาญจนโณ
วัดบ้านโนนจิกน้อย	๓	๒๕๑๐	๗.๒	๒	-	พระอธิการคานโชติบุญโญ

ศาสนาคริสต์

ศาสนาคริสต์	หมู่ที่	ว/ด/ป ที่ก่อตั้ง	พื้นที่ (ไร่)	จำนวน สมาชิก	ผู้ดูแลโบสถ์
โบสถ์คริสต์จักร์	๒	๒๕๒๔	๒ งาน	๑๕	นายสังติบุตร ปัญญาวรรณ

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีท้องถิ่น ด้านประเพณีท้องถิ่นที่มีให้เห็นตราบจนทุกวันนี้ ที่สำคัญ ๆ ได้แก่

๑. ประเพณีสงกรานต์ เป็นประเพณีเก่าแก่มากแต่โบราณ ตรงกับวันที่ ๑๓ เมษายน ของทุกปีชาวตำบลฝางคำถือว่าเป็นวันขึ้นปีใหม่ มีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น สรงน้ำพระพุทธรูปและรดน้ำคำหัวผู้ใหญ่ ประเพณี

รดน้ำดำหัว เป็นการแสดงความเคารพผู้ใหญ่ เรียกว่า เพื่อขอขมาลาโทษในความผิดพลาดต่าง ๆ ที่ผ่านมา และเป็นการแสดงออกถึง “กตเวทิตาธรรม” ต่อผู้ใหญ่ครูบาอาจารย์หรือบุคคลที่เคารพนับถือ

๒. ประเพณีลอยกระทง มีการลอยกระทงเช่นเดียวกับภาคอื่นๆ ในวันยี่เป็ง (วันเพ็ญเดือนสิบสอง) ของทุกปี โดยจัดให้มีประเพณีลอยกระทงในแม่น้ำ (เขื่อนสิรินธร) ซึ่งภายในการก็จะมีการประกวดกระทง ประกวดนางนพมาศ และประกวดร้องเพลง

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ชาวตำบลฝางคำ ใช้ภาษาไทยถิ่นอีสาน หรือ ภาษาลาวอีสาน ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นที่ใช้พูดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นภาษาลาวสำเนียงหนึ่งในสำเนียงภาษาถิ่นของภาษาลาว หรือ ภาษาลาวใต้ ที่มักใช้ในประเทศลาวท้องที่แขวงจำปาศักดิ์ สาละวัน เซกอง อุดตะบือ จังหวัดที่พูดในประเทศไทย จังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองตำบลฝางคำ คือผลผลิตที่ชาวบ้านหาได้เอง แล้วนำมาแปรรูปให้เป็นสินค้าในชุมชน เช่น ปลาต้ม ปลาวง ปลาร้า ปลาสามรส ซึ่งล้วนแต่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ขายดีของชุมชนตำบลฝางคำ และมีการตั้งกลุ่มสตรี เพื่อรวมตัวกันและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และสร้างรายได้ให้กับครอบครัว โดยการรับซื้อปลา ที่คนในชุมชนหามาได้ และนำมาแปรรูป เพื่อที่จะสามารถเก็บไว้ได้นาน และเป็นสินค้าประจำตำบล ของฝากสำหรับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา เป็นการสร้างรายได้ให้ชุมชน และครอบครัวเพิ่มมากขึ้น

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

ตำบลฝางคำ เป็นพื้นที่ราบ ไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้ใหญ่ มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญๆ ในพื้นที่ เป็นแหล่งน้ำ สำหรับทำการเกษตร ดังนี้

๑. หอนงน้ำสาธารณะประโยชน์ จำนวน ๓ แห่ง ดังนี้

- หอนงน้ำบ้านโนนจิก หมู่ที่ ๓ บ้านโนนจิก
- หอนงป่าช้าบ้านคำกลาง หมู่ที่ ๔ บ้านคำกลาง
- หอนงม่วงบ้านคำกลาง หมู่ที่ ๔ บ้านคำกลาง

๒. ลำห้วย , คลอง , บึง จำนวน ๔ แห่ง ดังนี้

- ห้วยมะเกลือ หมู่ที่ ๑ บ้านคำก้อม
- ห้วยพริก หมู่ที่ ๒ บ้านฝางเทิง
- ห้วยโพธาราษฎร์ หมู่ที่ ๒ บ้านฝางเทิง
- ห้วยนาควายน้อย หมู่ที่ ๔ บ้านคำกลาง

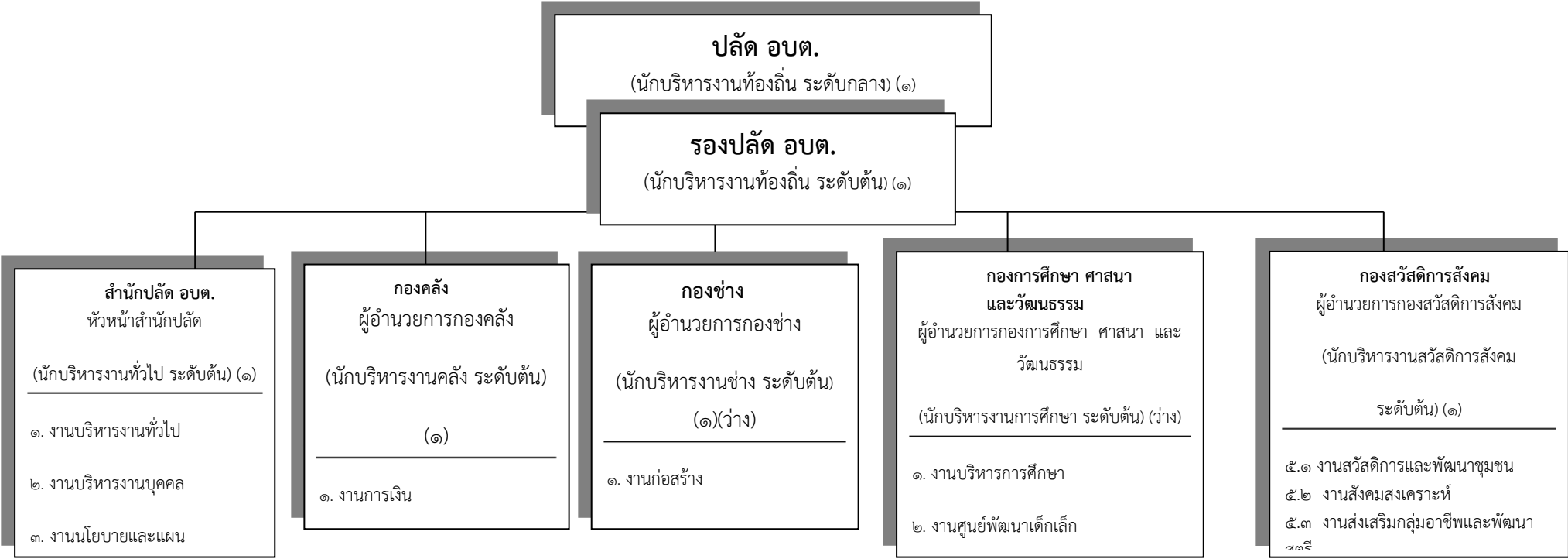
๓. คลองชลประทาน

- คลองชลประทานผ่านทั้ง ๔ หมู่บ้าน

คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

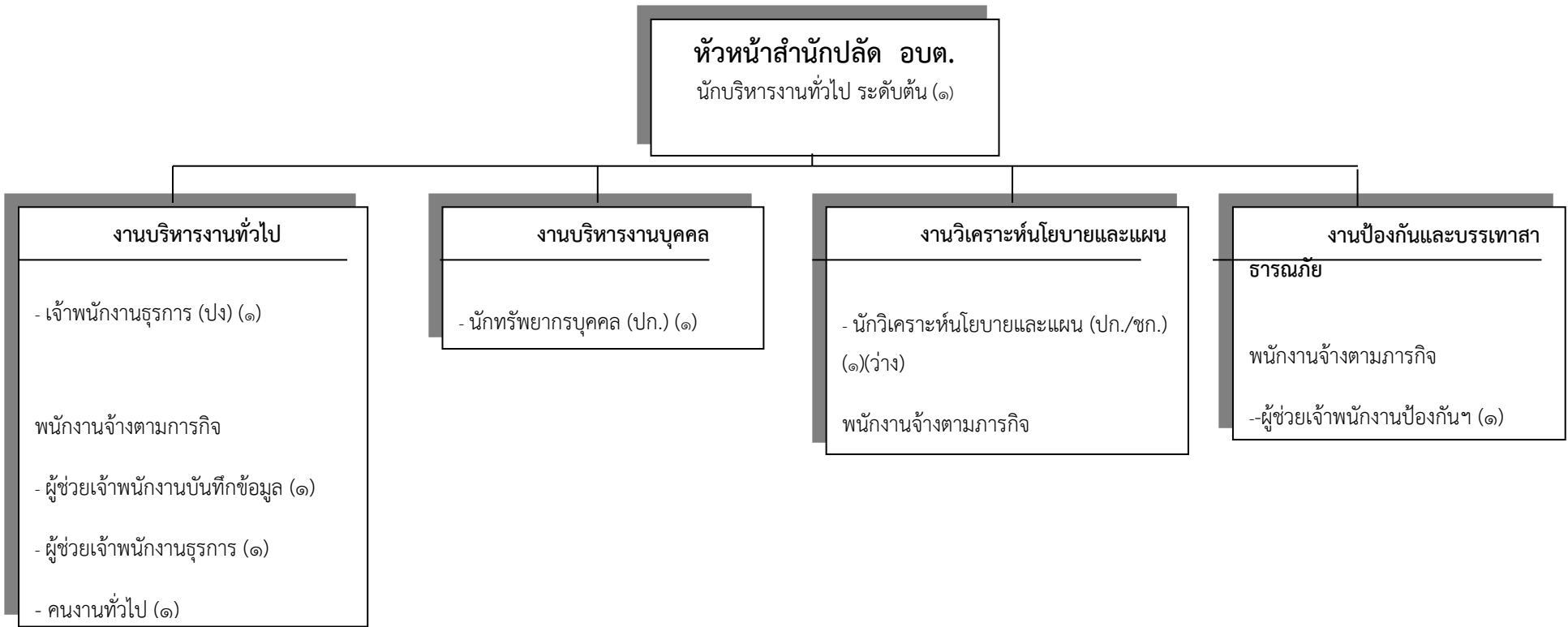
เป็นแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์สามารถนำมาใช้ในการเกษตร และเป็นแหล่งน้ำที่ประชาชนชาวตำบลฝาง
คำ สามารถจับสัตว์น้ำ เช่น ปลา มาเพื่อบริโภค และนำมาขายเพื่อสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้

แผนภูมิโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการตามแผนอัตรากำลัง ๔ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๔) ขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ
กรอบโครงสร้างส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

ประเภท	บริหารท้องถิ่น			อำนาจการ			รวม
	ต้น	กลาง	สูง	ต้น	กลาง	สูง	
จำนวน	๑	๑	-	๕	-	-	๗

โครงสร้างสำนักปลัด อบต.

ประเภท	อำนาจการ			วิชาการ				ทั่วไป			ลูกจ้าง	พนักงานจ้าง	พนักงานจ้าง	รวม
ระดับ	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	ประจำ	ตามภารกิจ	ทั่วไป	
จำนวน	๑	-	-	๒	-	-	-	๑	-	-	-	๕	๑	๑๐

โครงสร้างองค์กร

ผู้อำนวยการองค์กร
นักบริหารงานองค์กร (๑)

งานการเงิน

- เจ้าหน้าที่งานการเงินและบัญชี (ขง.) (๑)

งานบัญชี

- นักวิชาการเงินและบัญชี
(ปก.) (๑)

งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้

- เจ้าหน้าที่งานจัดเก็บรายได้ (ปง) (๑)

งานทะเบียนทรัพย์สินและ

วัสดุ

- เจ้าหน้าที่งานพัสดุ (ปง.) (๑)

ประเภท	อำนาจการ			วิชาการ				ทั่วไป			ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง	พนักงานจ้าง	รวม
	ระดับ	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	ตามภารกิจ	ทั่วไป	
จำนวน		๑	-	-	๑	-	-	-	๒	๑	-	-	-	๕

โครงสร้างกองช่าง

ผู้อำนวยการกองช่าง
นักบริหารงานช่าง ระดับต้น (๑) (ว่าง)

งานก่อสร้าง

- นายช่างโยธา (ปง.) (๑)
- ผู้ช่วยนายช่างโยธา (๑) (ว่าง)

งานออกแบบและควบคุม

- อาคาร
- นายช่างโยธา (ปง.)

งานประสานสาธารณูปโภค

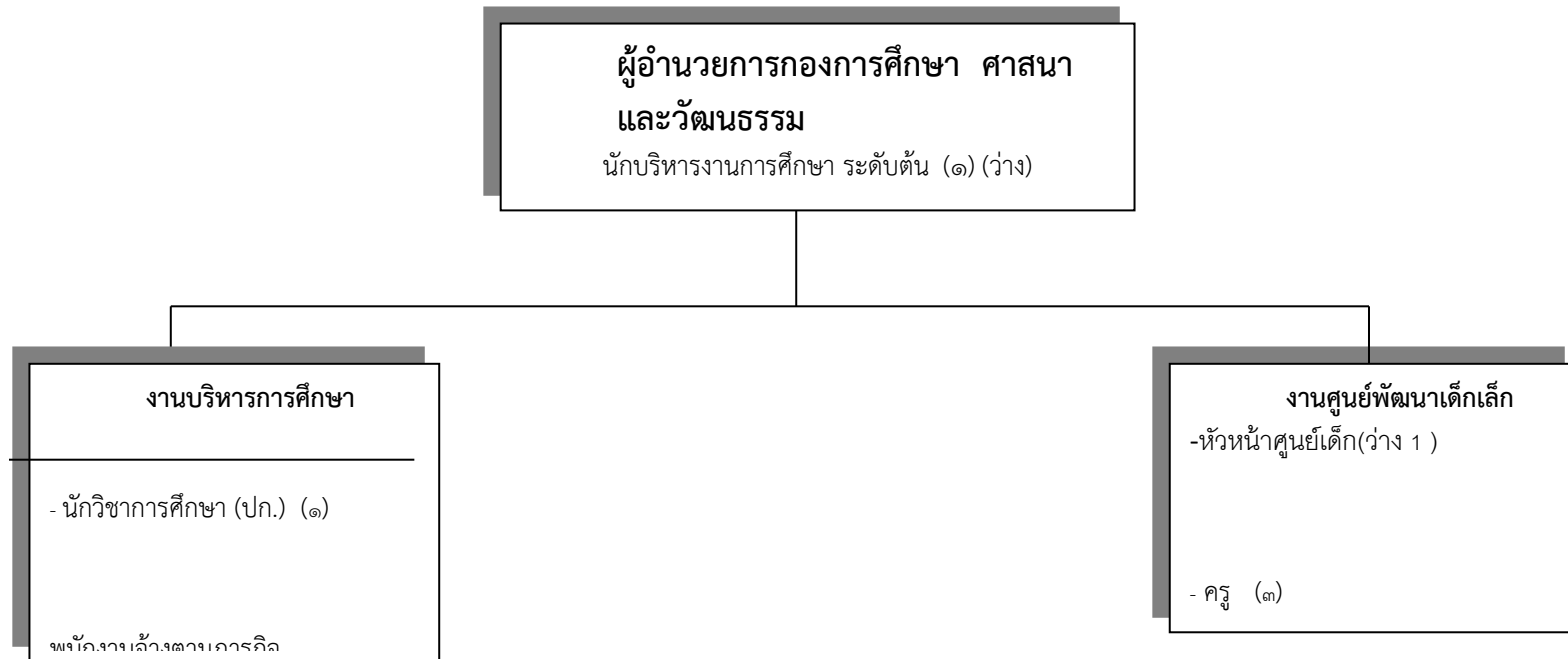
- นายช่างโยธา (ปง.)

งานผังเมือง

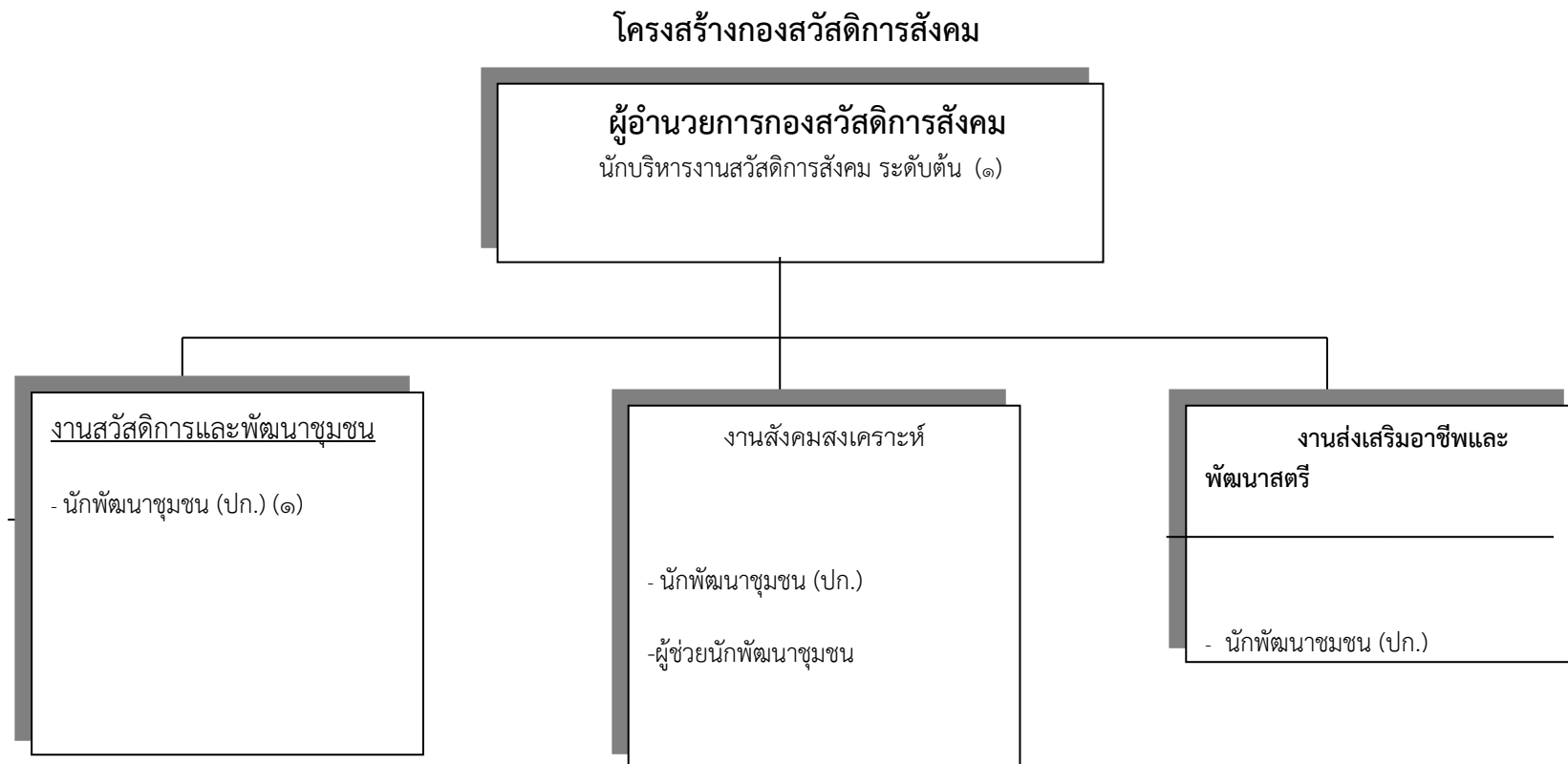
- นายช่างโยธา (ปง.)

ประเภท	ผู้อำนวยการ			วิชาการ				ทั่วไป			ลูกจ้าง ประจำ	พนักงานจ้าง ตามภารกิจ	พนักงานจ้าง ทั่วไป	รวม
	ระดับ	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส			
จำนวน	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑	-	๓

โครงสร้างกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ประเภท	อำนวยการ			วิชาการ				ทั่วไป			ลูกจ้าง	พนักงานจ้าง	พนักงานจ้าง	รวม
ระดับ	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	ประจำ	ตามภารกิจ	ทั่วไป	
จำนวน	๑	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	๘

ประเภท	อำนาจการ			วิชาการ				ทั่วไป			ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้างตามภารกิจ	พนักงานจ้างทั่วไป	รวม
	ระดับ	ต้น	กลาง	สูง	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน				
จำนวน	๑	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	๓

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัย

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติ

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “**ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีความรู้ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580)

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

"ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

 มั่นคง	 มั่งคั่ง	 ยั่งยืน
- มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง - ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย - สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน - มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ	- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน - เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน - มีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ	- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างภาระต่อสิ่งแวดล้อม - มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก - คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
สังคมเป็นธรรม รฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มและพัฒนาเทคโนโลยีที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี เก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมและมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการและกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลังการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ“ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

เป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคตและ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้าง

ฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการ
กินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคน
ไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ รับผิดชอบ
ต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มี
ทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการ
เรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ
เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม
ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การ
กระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของ
ชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และ
สภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นาน
ที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม
เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่าง
บูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบ
ทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ
สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไป
อย่างแท้จริง

๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและ
ประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่
ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันมีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรม
การทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
ของโลกอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้า
มาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิด
โอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส
โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่
ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความ
ทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๒. กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

๑) ความเป็นมา

๑.๑ ในปี ๒๕๕๘ สำนักงานฯได้นำผลที่ได้จากการประชุมระดมความคิดเห็นการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ระดับภาคการประชุมนระดมความคิดเห็นเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) จากภาคีการพัฒนา การประชุมประจำปี ๒๕๕๘ ของสศช. และการร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ วิสัยทัศน์ประเทศไทยของสภาปฏิรูปแห่งชาติมาพิจารณาปรับปรุงและยกร่างเป็นทิศทางการพัฒนาในช่วงของแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ เสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ เพื่อให้ความเห็นชอบก่อนนำเสนอ กก.สศช. พิจารณาต่อไป

๑.๒ ที่ประชุมกก.สศช. ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ มีมติเห็นชอบทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ทั้ง ๑๐ ยุทธศาสตร์ และ (ร่าง) องค์ประกอบของคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์เฉพาะด้านของแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ทั้ง ๙ คณะตามที่สำนักงานฯเสนอพร้อมทั้งมอบหมายให้สำนักงานฯนำทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๑.๓ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ตามที่สำนักงานฯเสนอและให้สำนักงานฯรับความเห็นของสำนักงบประมาณไปพิจารณาดำเนินการต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้แผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวทางการปฏิรูปประเทศให้สำนักงานฯพิจารณาปรับปรุงรูปแบบและแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและมีการแปลงยุทธศาสตร์ชาติดังกล่าวเป็นแผนงาน/โครงการในช่วง ๕ ปี โดยระบุแผนปฏิบัติการและกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งให้มีการประเมินผลของการดำเนินงานในรอบ ๑ ปีและ ๕ ปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานของรัฐบาลต่อไป

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว(GDP per capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว(GNP per capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ดอลลาร์ สรอ.)และ๓๐๑,๑๙๙บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ๔.๐ต่อปี)

๒ .การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioEconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นรากฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปโภคและอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๐. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนา

๒) รูปแบบเค้าโครงเบื้องต้นและกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒

รูปแบบและเค้าโครงเบื้องต้นของแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๔ ส่วนดังนี้

ส่วนที่	ประกอบด้วย
ส่วนที่ ๑ กรอบหลักการของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒	- หลักการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ - สาระสำคัญของกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) - ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีและแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒
ส่วนที่ ๒ การประเมินสถานะของประเทศ	- สถานะของประเทศด้านต่างๆ (ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านการบริหารจัดการ) - บริบทการเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศทั้งภายในและภายนอก - การวิเคราะห์สถานะของประเทศ (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ความท้าทาย)
ส่วนที่ ๓ วัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม	- วัตถุประสงค์และเป้าหมายในภาพรวม - สรุปยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ๑๐ ยุทธศาสตร์
ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ	- เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จรายยุทธศาสตร์ที่ตอบสนองเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และที่สามารถแปลงไปสู่แนวทางดำเนินการที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมได้ - กำหนดแนวทางดำเนินการที่มีความสำคัญสูงที่ต้องผลักดันสู่การปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

๓) กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดีคนเก่งมีระเบียบวินัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีส่วนสูงขึ้นไปในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสมการฟื้นฟูและดูแลสุขภาพ

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปลอดภัยในสังคมการสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากรแหล่งทุนในการประกอบอาชีพเพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง รวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าใน ภาคเกษตร อุตสาหกรรมบริการการลงทุนการพัฒนา SMEs และเกษตรกรรุ่นใหม่

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรมบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ

๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติทั้งมิติเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใสมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้ อย่างเป็นธรรมประชาชนมีส่วนร่วมประเทศปราศจากคอร์รัปชัน มีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลางภูมิภาคและท้องถิ่น

๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

มุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งการเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคมและการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษพื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

พัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศศักยภาพโอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

ประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้น การดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณี ตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศ สมาชิกทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค

ประเทศไทย ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

๑) ความเป็นมา

ในการเปลี่ยนผ่านสู่ระบบเศรษฐกิจสังคมดิจิทัลในศตวรรษที่ ๒๑ หลายประเทศได้ดำเนินการปฏิรูปขนานใหญ่อย่างเป็นระบบ เพื่อรับมือกับชุดของโอกาส ความเสี่ยง และภัยคุกคามชุดใหม่ ทำการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม โครงสร้างพื้นฐาน ปรับเปลี่ยนระบบคุณค่าและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้ โดยการยกระดับคุณภาพในทุกภาคส่วนและปรับเปลี่ยนให้เป็นประเทศในโลกที่หนึ่ง ฉะนั้นเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ของประเทศไทย ก็คือ การพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศในโลกที่หนึ่งภายในปี ๒๕๗๕

การเป็นประเทศในโลกที่หนึ่งในบริบทของประเทศไทยมีคุณลักษณะ ๖ ประการด้วยกัน คือ

๑. มีความภาคภูมิใจในความเป็นชาติและวัฒนธรรมของตน
๒. พัฒนาคอนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
๓. มีสังคมที่มีคุณภาพ
๔. มีสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่
๕. มีโครงสร้างเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง
๖. การมีบทบาทสำคัญในเวทีระดับภูมิภาคและระดับโลก

กลไกขับเคลื่อนความมั่งคั่งของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอดจาก “โมเดลประเทศไทย ๑.๐” ที่เน้นการขับเคลื่อนด้วยเกษตรกรรม พัฒนาไปสู่ “โมเดลประเทศไทย ๒.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมเบา และ “โมเดลประเทศไทย ๓.๐” ที่เน้นอุตสาหกรรมหนักตามลำดับ ซึ่งประเทศไทยในศตวรรษที่ ๒๑ จะต้องเปลี่ยนผ่านจากโมเดล ประเทศไทย ๓.๐ เป็น “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” เพื่อพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่การเป็นประเทศในโลกที่หนึ่ง ปรับเปลี่ยน จากประเทศ “รายได้ปานกลาง” เป็นประเทศ “รายได้สูง” ปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย “ประสิทธิภาพ” เป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย “นวัตกรรม”

โมเดลประเทศไทย ๔.๐ ประกอบด้วย “กลไกการขับเคลื่อน” ชุดใหม่ (New Growth Engine) ๓ กลไกสำคัญ คือ

๑. กลไกขับเคลื่อนผ่านการสร้างและยกระดับผลิตภาพ (Productive Growth Engine)
๒. กลไกขับเคลื่อนที่คนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Growth Engine) และ
๓. กลไกการขับเคลื่อนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Green Growth Engine)

ภายใต้ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” จำเป็นจะต้องมีการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ จากเดิมที่มี “ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ” ให้มี “ความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน” เพื่อเปลี่ยนจากโครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรม “เพิ่มมูลค่า” ไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรม “สร้างมูลค่า” ซึ่งประกอบด้วย ๕ กลุ่มหลักๆ คือ

๑. กลุ่มอุตสาหกรรมทางชีวภาพ
๒. กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน
๓. กลุ่มอุตสาหกรรมด้านวิศวกรรมและการออกแบบ
๔. กลุ่มอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับคุณภาพชีวิต และ
๕. กลุ่มอุตสาหกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ทั้ง ๕ กลุ่มอุตสาหกรรมนี้ตั้งอยู่บนฐานของความได้เปรียบเชิง “ธรรมชาติ” และความได้เปรียบเชิง “วัฒนธรรม” ที่ประเทศไทยมีอยู่เดิม และต่อยอดด้วยการบริหารจัดการ องค์ความรู้สมัยใหม่ เทคโนโลยี มิเพียงเท่านั้น ทั้ง ๕ กลุ่มอุตสาหกรรมใหม่นี้ จะสอดคล้องกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงในประชาคมโลก ที่กำลังค่อยๆ เปลี่ยนผ่านจากยุคของสังคมที่เน้น “องค์ความรู้” มาสู่ยุคของสังคมที่เน้นการยกระดับ “คุณภาพชีวิต” มากขึ้น

ในอดีตประเทศไทยมุ่งเน้นการสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ โดยขาดการพัฒนาในมิติอื่นให้มีความสอดคล้องกันโมเดลประเทศไทย ๔.๐ จึงเน้นการ “พัฒนาที่สมดุล” ใน ๔ มิติ กล่าวคือ มีความสมดุลในความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ การรักษาสีสิ่งแวดล้อม การมีสังคมที่อยู่ดีมีสุข และการเสริมสร้างภูมิปัญญามนุษย์ โดยการพัฒนาที่สมดุลตั้งอยู่บนฐานคิดของ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” หลักการสำคัญของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีอยู่ว่า “เมื่อพอต้องรู้จักเดิม เมื่อพอต้องรู้จักหยุด เมื่อเกินต้องรู้จักปัน”

ในระดับจุลภาคการ “รู้จักเดิม รู้จักพอ รู้จักปัน” จะทำให้ประชาชนมีหลักประกันในด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม เกิดสังคมที่เกื้อกูลและแบ่งปัน ก่อให้เกิดการสร้างเสริมพลังทางสังคม และการสร้างความเป็นปึกแผ่นของคนในสังคมตามมา ในระดับมหภาค “การรู้จักเดิม รู้จักพอ รู้จักปัน” จะทำให้ประเทศไทยสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงพลวัตโลก เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้เกิดการผนึกกำลังของทุกภาคส่วน การรู้จักเดิม รู้จักพอ รู้จักปัน จึงเป็น “ระบบคุณค่าใหม่” ที่จะสามารถนำพาประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่ง ความมั่นคง และความยั่งยืนในโลกที่หนึ่งได้เป็นที่สุด

ยุทธศาสตร์หลักของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช.ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๙ ด้าน มีดังต่อไปนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
๓. ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๗. ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้าง การบริหารงานของรัฐบาลให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการใช้บริการอย่างแท้จริง
๘. ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก
๙. ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอรัปชั่นอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ ตามนโยบายของ คสช.

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
๓. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
๗. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี
๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่าง หรือกิเลส มีความละเอียดเเกร่งกล้าต่อ บาบตามหลักของศาสนา
๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

นโยบายของรัฐบาล

นโยบายของรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่จะแถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ใน วันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ โดยคำแถลงนโยบายมีทั้งสิ้น ๑๑ ด้านสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมายมาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิด ยามใจหรือประสงค์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและความผูกพันรักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตลอดจนแรงขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายและเกิดประโยชน์ในวงกว้าง

๒) การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการเตรียมพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคง อาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- การบริหารจัดการชายแดน
- การสร้างความมั่นคงทางทะเล
- การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ
- การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน

- การเสริมสร้างในการปฏิบัติการทางการทหารร่วมกันของอาเซียน โดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ รวมถึงการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกระดับทวิภาคีและพหุภาคี

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกลยุธยมิตรแบบสันติวิธี พร้อมส่งเสริมการพูดคุยสันติสุขกับผู้มีความคิดเห็นต่างจากรัฐ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรมและหลักสิทธิมนุษยชนโดยไม่เลือกปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ทั้งจะเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ ปลอดภัยจากการคุกคามทุกรูปแบบ ส่งเสริมและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในการผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ รวมถึงการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชนในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศได้

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม โดยจะนำกลไกทางการทูตแบบบูรณาการมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๓) การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยให้แรงงานทั้งระบบมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานในทุกระดับอย่างมีมาตรฐาน

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง การทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ การท่องเที่ยวที่เน้นบริการทางเพศและเด็ก และปัญหาคนขอทาน ด้วยการปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับที่จำเป็น และเพิ่มความเข้มงวดในการระงับตรวจสอบ

๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการดูแลให้มีระบบการกักขังที่เป็นธรรมและการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ อีตภาพ พัฒนาศักยภาพ คุ่มครองและพิทักษ์สิทธิจัดสวัสดิการช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีและเด็ก

๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีเงินหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เพื่อสร้างสรรค์และไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต โดยจัดเตรียมระบบการดูแลในบ้น สถานพักพิง และโรงพยาบาล ที่เป็นความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และครอบครัว รวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ

๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลาย

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗ แก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรุกรานเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รุกราน และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่ไม่ใช่เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจและวิธีการแผนที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน

๔) การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกใช้บริการการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยอาจจะพิจารณาจัดให้มีคู่มือการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๔ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

๔.๕ ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ สนับสนุนให้องค์กรทางศาสนามีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืน

๕) การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน

๕.๑ วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพให้มีความครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ และบูรณาการข้อมูลระหว่างทุกระบบ หลักประกันสุขภาพ

๕.๒ พัฒนาระบบบริหารสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมากกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้างกลไกจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลาง ปรับระบบการจ้างงาน การกระจายบุคลากรและทรัพยากรสาธารณสุขให้เหมาะสมกับท้องถิ่น

๕.๓ ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และปัญหาด้านการแพทย์และจริยธรรมของการอัมبود การปลูกถ่ายอวัยวะและสเต็มเซลล์ โดยจัดให้มีมาตรการและกฎหมายที่รัดกุม

๖) การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการทันที ระยะต่อไปที่ต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานที่ค้างคาอยู่ และระยะยาวที่ต้องวางรากฐานเพื่อความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๖.๑ ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้นกำหนดภายในสิ้นปีนี้

๖.๒ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้ โดยนำหลักการสำคัญของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ให้ความสำคัญในการบูรณาการงบประมาณ และความพร้อมในการดำเนินงานร่วมนำแหล่งเงินอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย ทบทวนภารกิจที่มีลักษณะไม่ยั่งยืนหรือสร้างภาระหนี้สาธารณะของประเทศเกินความจำเป็น และแสดงรายการลงทุนในระดับจังหวัดเพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ

๖.๓ กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักลงทุนยื่นขออนุมัติส่งเสริมการลงทุนไว้แล้วให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว และนำโครงการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานประเภทที่มีผลตอบแทนดี

๖.๔ ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ลดทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง

๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้า และมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น

๖.๖ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย โดยพิจารณามาตรการลดผลกระทบจากการประกาศใช้กฎอัยการศึกในบางพื้นที่ที่มีต่อการท่องเที่ยวในโอกาสแรกที่จะทำได้

๖.๗ ในระยะยาวต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกันเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจพร้อมกับการรักษาเสถียรภาพของราคาอย่างเหมาะสม

๖.๘ แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนและปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล โดยระดมความคิดเห็นเพื่อหาทางออกไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรงดังเช่นปี ๒๕๕๔ ส่วนภาวะภัยแล้งนั้นรัฐบาลจะเร่งดำเนินการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุม ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ ๑ ปี

๖.๙ ปฏิรูปโครงสร้างราคาเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท รวมถึงการดำเนินการให้มีการสำรวจและผลิตก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบรอบใหม่ทั้งในทะเลและบนบก และดำเนินการให้มีการสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้นโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชน ด้วยวิธีการเปิดเผย โปร่งใส และเป็นมิตรต่อสถานะแวดล้อม พร้อมกับร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาพลังงาน

๖.๑๐ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บอย่างครบถ้วน โดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้คงภาษีเงินได้ไว้ในระดับปัจจุบัน ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล แต่ปรับปรุงโครงสร้างอัตราภาษีทางด้านการค้าและขยายรากฐานการจัดเก็บภาษีประเภทใหม่ ซึ่งจะจัดเก็บจากทรัพย์สิน เช่น ภาษีมรดก ภาษีจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้มีผลกระทบต่อผู้มีรายได้น้อยให้น้อยที่สุดรวมทั้งปรับปรุงการลดหย่อนภาษีเงินได้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อย และยกเลิกการยกเว้นภาษีประเภทที่เอื้อประโยชน์เฉพาะผู้ที่มีฐานะการเงินดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

๖.๑๑ บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา ซึ่งจำนวนสูงมากกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเป็นภาระงบประมาณใน ๕ ปีข้างหน้า อันจะทำให้เลืงบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนาประเทศน้อยลง โดยประมวลหนี้เหล่านี้ให้ครบถ้วน หาแหล่งเงินระยะยาวมาสะสมหนี้ทั้งหมด และยืดระยะเวลาชำระคืนให้นานที่สุดเพื่อลดภาระของงบประมาณในอนาคต

๖.๑๒ ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ด้านการขนส่งและคมนาคมทางบก โดยเริ่มโครงการรถไฟฟ้ามหานครใน กทม. และรถไฟฟ้าเชื่อม กทม. กับเมืองบริวารเพิ่มเติมเพื่อลดเวลาในการเดินทางของประชาชน เพื่อตั้งฐานให้รัฐบาลต่อไปทำได้ทันที
- ด้านคมนาคมทางอากาศ โดยปรับปรุงท่าอากาศยานสุวรรณภูมิระยะที่ ๒ ท่าอากาศยานดอนเมือง และท่าอากาศยานในภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับปริมาณการจราจรทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ด้านการคมนาคมทางน้ำ โดยพัฒนาการขนส่งสินค้าทางลำน้ำชายฝั่งทะเล เพื่อลดต้นทุน ระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เริ่มจากการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน ตลอดจนผลักดันให้ท่าเรือในลำน้ำเจ้าพระยาและป่าสักมีการใช้ประโยชน์ในการขนส่งสินค้าภายในประเทศและเชื่อมโยงกับท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งการขุดลอกร่องน้ำลึก

๖.๑๓ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานในระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจน และจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลและบรรจง เพื่อทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานการให้บริการและความปลอดภัย โครงสร้างอัตราค่าบริการที่เป็นธรรม การลงทุน การบำรุงรักษาและการบริหารจัดการ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบรางให้เป็นโครงข่ายหลักของประเทศ

๖.๑๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ กำหนดเป้าหมายและมาตรการที่จะแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูกิจการ ตลอดจนพิจารณาความจำเป็นในการคงบทบาทการเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๑๖ ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ อาทิ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ เป็นต้น

๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๑๘ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถแข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้

๗) การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

- เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ๖ ประเทศ (GMS) แผนความร่วมมือทาง

เศรษฐกิจอริระวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) แผนความร่วมมือแห่งอ่าวเบงกอล สำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาวิชาการและเศรษฐกิจ (BIMSTEC) และแผนแม่บทความเชื่อมโยงในอาเซียน

- พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน พัฒนา ระบบ National Single Window (NSW) โดยระยะแรกให้ความสำคัญกับด้านชายแดนที่สำคัญ ๖ ด้าน ได้แก่ ปาดังเบซาร์ สะเตา อรัญประเทศ แม่สอด บ้านคลองลึก และบ้านคลองใหญ่

๘) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และพัฒนา และนวัตกรรม

๘.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศเพื่อมุ่งเป้าหมายให้ไม่ต่ำกว่า ๑% ของรายได้ประชาชาติ และมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๓๐:๗๐ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขัน

๘.๒ ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ เช่น ด้านพลังงานสะอาด ระบบราง ยานยนต์ไฟฟ้า การจัดการน้ำและขยะ ใช้ประโยชน์จากผลการศึกษารวบรวม และพัฒนาและนวัตกรรมของไทยตามความเหมาะสม ในกรณีที่จะต้องซื้อวัสดุอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศ จะให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ในอนาคตด้วย

๙) การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๙.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า โดยให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ พร้อมส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจในพื้นที่เอกชน เพื่อลดแรงกดดันในการตัดไม้จากป่าธรรมชาติ

๙.๒ ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดินและแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐ โดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้ เช่น การกำหนดเขตป่าชุมชนให้ชัดเจน

๙.๓ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จัดให้มีแผนบริหารน้ำของประเทศ เพื่อให้การจัดทำแผนงานไม่เกิดความซ้ำซ้อนมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

๙.๔ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค ในพื้นที่ใดที่สามารถจัดการขยะมูลฝอยด้วยการแปรรูปเป็นพลังงานก็จะสนับสนุนให้ดำเนินการ ส่วนขยะอุตสาหกรรมนั้นจะวางระเบียบมาตรการเป็นพิเศษ โดยกำหนดให้ทั้งในบ่อขยะอุตสาหกรรมที่สร้างขึ้นแบบมีมาตรฐาน และพัฒนาระบบตรวจสอบไม่ให้มีการลักลอบทิ้งขยะติดเชื้อ และใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ

๑๐.๑ จัดระบบอัตราค่าจ้างและปรับปรุงค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐให้เหมาะสมและเป็นธรรม ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นวางใจในระบบราชการ ลดต้นทุนดำเนินการของภาคธุรกิจ เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับนานาประเทศ การรักษาบุคลากรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพไว้ในระบบราชการ โดยจะดำเนินการตั้งแต่ระยะเฉพาะหน้าไปตามลำดับความจำเป็นและตามที่กฎหมายเอื้อให้สามารถดำเนินการได้

๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริหารสาธารณะได้รวดเร็ว ทั้งจะวางมาตรการทางกฎหมาย มิให้เจ้าหน้าที่ที่ลึกลับ ประวิงเวลา หรือใช้อำนาจโดยมิชอบก่อให้เกิดการทุจริต หรือสร้างความเสียหายแก่ประชาชนโดยเฉพาะนักลงทุน

ส่วนในระยะเฉพาะหน้า จะเน้นการปรับปรุงหน่วยงานให้บริการด้านการทำธุรกิจ การลงทุน และด้านบริการสาธารณะในชีวิตประจำวันเป็นสำคัญ

๑๐.๓ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ

๑๐.๔ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายที่ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติ และเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน

๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

๑๑.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ และเป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน โดยจะใช้กลไกของหน่วยงานเดิมที่มีอยู่ และระดมผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็นคณะกรรมการที่จะจัดตั้งขึ้นเฉพาะกิจเป็นผู้เร่งดำเนินการ

๑๑.๒ เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนและประชาชนได้ตามหลักเกณฑ์ที่จะเปิดกว้างขึ้น และให้บุคลากรของหน่วยงานทางกฎหมายมีส่วนให้ความรู้เสริมศักยภาพในทางกฎหมายมหาชน การดำเนินคดีปกครอง การยกเว้นกฎหมาย และการตีความกฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและถือโอกาสการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

๑๑.๓ ในระยะต่อไป จะจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

๑๑.๔ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้รวดเร็ว เกิดความเป็นธรรม และมีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงกันสามารถใช้ติดตามผลและนำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมได้

๑๑.๕ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรม โดยให้เข้าถึงความเป็นธรรมได้ง่าย รวดเร็ว ส่งเสริมกองทุนยุติธรรม เพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและผู้ด้อยโอกาส คุ้มครองผู้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพ และเยียวยา ผู้บริสุทธิ์หรือได้รับผลกระทบจากความไม่เป็นธรรม โดยเน้นความสุจริตและความมีประสิทธิภาพของภาครัฐ ความเป็นธรรมของผู้ได้รับผลกระทบ และการไม่แอบอ้างฉวยโอกาส โดยทุจริตจากระบบการช่วยเหลือดังกล่าว

๑๑.๖ นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปราม ผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำฉวย แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ)

วิสัยทัศน์ "หุ้นส่วนเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน"

เป้าประสงค์การพัฒนา

๑. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตของกลุ่มจังหวัด
๒. ขยายฐานการลงทุนไปสู่เพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตร โดยมียุทธศาสตร์ประกอบด้วย
ปรับโครงสร้างและสร้างหุ้นส่วนการผลิตกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การท่องเที่ยวและบริการ โดยมียุทธศาสตร์ประกอบด้วย
สร้างหุ้นส่วนการท่องเที่ยวและบริการกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาสินค้า OTOP

จังหวัดอุบลราชธานี

สภาพทั่วไป

๑. ลักษณะทางภูมิศาสตร์

จังหวัดอุบลราชธานีตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ ๖๓๐ ก.ม. มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖,๑๑๒.๖๕๐ ตร.ก.ม. หรือประมาณ ๙.๘๔ ล้านไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดอำนาจเจริญ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดศรีสะเกษ ประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดยโสธร จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดศรีสะเกษ

๒. ลักษณะทางการปกครอง

จังหวัดอุบลราชธานีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒๐ อำเภอ ๕ กิ่งอำเภอ ๒๑๖ ตำบล และ ๒,๕๙๘ หมู่บ้าน มีหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แยกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๒๓ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๒๑๕ แห่ง

๓. ประชากร

จังหวัดอุบลราชธานีมีประชากรรวมทั้งสิ้น ๑,๗๘๒,๗๔๕ คน รายได้ประชากร ๒๒,๔๔๔ บาท/ปี/คน
คำขวัญของจังหวัด “ เมืองดอกบัวงาม แม่น้ำสองสี มีปลาแซบหลาย หาดทรายแก่งหิน

ถิ่นไทยนักปราชญ์ ทวยราษฎร์ใฝ่ธรรม งามล้ำเทียนพรรษา ผาแต้มก่อนประวัติศาสตร์”

สินค้า OTOP ผ้าไหมกาบบัว

วิสัยทัศน์ของจังหวัดอุบลราชธานี “ขายข้าวต่างแดน แลกเปลี่ยนสินค้า”

เป้าประสงค์ของจังหวัด

๑. เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนในจังหวัด

๒. ปรับโครงสร้างการผลิต เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ของประชาชนในจังหวัดสามารถแข่งขัน ทั้งตลาด

ภายในประเทศและตลาดโลกได้

๓. เพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่จังหวัดให้หมดไป

๔. เพื่อปราบปรามการคอร์รัปชันและสร้างความเชื่อถือ ศรัทธาจากประชาชน ต่อระบบราชการและบังเกิด
ความพึงพอใจ ความประทับใจในการติดต่อราชการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด

๑. ขายข้าวต่างแดน

๒. แลกเปลี่ยนสินค้า

๓. ผลิตภัณฑ์นิยม

๔. เทียวชมธรรมชาติ

๕. กองทุนอำนาจ

๖. พืชยาเสพติด

๗. พืชผู้มีอิทธิพล

๘. ปลอดพ้นคอร์รัปชัน

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของจังหวัด

๒. ส่งเสริมการขายข้าวหอมมะลิของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานีกับจังหวัดต่างๆโดย วิธีการขายตรง
๓. ส่งเสริมการขายข้าวหอมมะลิของเกษตรกรในจังหวัดอำนาจเจริญร่วมกับจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง แบบการค้าหักบัญชี (Account trade) กับจังหวัดอื่น ๆ
๔. ส่งเสริมการขายข้าวหอมมะลิของเกษตรกรในจังหวัดอำนาจเจริญให้กับกลุ่มชาวภาคอีสานที่เดินทางไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร
๕. ส่งเสริมการขายข้าวหอมมะลิของเกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานีกับต่างประเทศ โดยการส่งตรงไปยังตลาดประเทศจีน ฮองกง และสหประชาชาติ
๖. ส่งเสริมให้นำสินค้าและผลผลิตทางการเกษตรไปแลกเปลี่ยนกับผลิตภัณฑ์พื้นฐาน ผลิตภัณฑ์อาหารจากทะเลกับกลุ่มผู้ผลิตในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคกลางเพื่อเพิ่ม รายได้ให้แก่เกษตรกรในภาคกลางเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรในจังหวัด
๗. ส่งเสริมให้นำสินค้าและผลผลิตประเภทหัตถกรรมจากท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ตามโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไปจำหน่ายและแลกเปลี่ยนสินค้ากับผู้ผลิตและผู้บริโภคในจังหวัดในภาคอื่น ๆ เพื่อเพิ่มรายได้ให้ของประชาชนในชนบทของจังหวัด
๘. ส่งเสริมการค้าขายข้าวหอมมะลิ ในจังหวัดโดยการจัดตั้งศูนย์ข้าว (RICE CENTER) เพื่อส่งเสริมการซื้อขายแลกเปลี่ยนข้าวหอมมะลิ และผลผลิตทางการเกษตรประเภทอื่น ๆ ระหว่างเกษตรกรกับผู้บริโภคโดยตรงภายใต้การบริหาร ระดับไตรภาคี ระหว่างภาคราชการเกษตรกร และภาคผู้ประกอบการธุรกิจค้าข้าว
๙. ส่งเสริมให้ชาวอุบลราชธานีทุกคนได้ให้ความร่วมมือใช้ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านของจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ ผ้าไหม ผ้าทอ เพื่อให้เกิดการผลิตและเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนในชนบท
๑๐. ส่งเสริมการเพาะปลูกและผลผลิตข้าวหอมมะลิให้มีคุณภาพ โดยการใช้เทคโนโลยี ลดการใช้สารเคมี ตลอดจนส่งเสริมให้การเกษตรอินทรีย์ให้แพร่หลาย เพื่อลด ต้นทุนการผลิตให้แก่เกษตรกร
๑๑. ส่งเสริมให้ชาวอุบลราชธานีทุกคนได้ให้ความร่วมมือสนับสนุนอุดหนุนซื้อและบริโภคข้าวหอมมะลิที่ผลิตในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
๑๒. ส่งเสริมการพัฒนา การแปรรูป คุณภาพ และการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ข้าวหอมมะลิ ตลอดจนผลผลิตทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ได้มีมูลค่า สูงขึ้น เพื่อให้เกษตรกร กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น
๑๓. ส่งเสริมมาตรฐานผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ตลอดจนการกำหนดมาตรฐานตราข้าวหอมมะลิของจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์
๑๔. การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนชาวอุบลราชธานีได้ร่วมกันอนุรักษ์ฟื้นฟูส่งเสริมศิลป วัฒนธรรมพื้นบ้าน และใช้ผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นบ้านให้ได้รับความนิยมนกลายเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดอุบลราชธานี
๑๕. ส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ
๑๖. ส่งเสริมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ครบวงจรและประหยัดเวลา
๑๗. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวให้ครบวงจรและประหยัดเวลา
๑๘. ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพและมีชื่อเสียง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวตลอดจนการส่งเสริมการผลิตหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้เป็นของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว
๑๙. การส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้จังหวัดอุบลราชธานีมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ
๒๐. ส่งเสริมให้กลไกการบริหารของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านในทุกพื้นที่ของจังหวัดให้สามารถบริหารเงินกองทุนหมู่บ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๒๑. ส่งเสริมให้การบริหารเงินกองทุนหมู่บ้านและผลประโยชน์จากกองทุนฯ ให้มีประสิทธิภาพ โดยให้อำเภอประโยชน์ต่อผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสในสังคม

๒๒. ส่งเสริมให้ประชาชนในทุกหมู่บ้านได้กู้เงินจากกองทุนหมู่บ้านตามนโยบายของ รัฐบาล เพื่อไปลงทุนประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและสามารถเลี้ยงตัวเองได้ ซึ่งจะส่งผลให้ลดภาระการขอรับความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์จากรัฐ
๒๓. ส่งเสริมกลยุทธ์ด้านการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในทุกพื้นที่ของจังหวัด
๒๔. กำหนดกลยุทธ์และยุทธวิธีในการปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยกวาดล้างจับกุมตัวผู้ผลิต ผู้ค้าและผู้เสพในทุกพื้นที่จังหวัด
๒๕. กำหนดกลยุทธ์ด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูทางด้านสังคมให้แก่ผู้ติดยาเสพติด
๒๖. ส่งเสริมให้ผู้ที่เลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้มีอาชีพเลี้ยงตัวเองได้
๒๗. ส่งเสริมกลยุทธ์ในการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งปลอดยาเสพติดในทุกหมู่บ้านในจังหวัด
๒๘. สอดส่องดูแลและขึ้นบัญชีบุคคลที่ถูกจับตามองว่ามีพฤติกรรมเข้าข่ายผู้มีอิทธิพล และผู้ที่มีพฤติกรรมก่อให้เกิดปัญหาความเดือดร้อนต่อประชาชนและสังคม
๒๙. การควบคุมป้องปรามตลอดจนการจับกุมผู้ที่ประพฤติดนเข้าข่ายผู้มีอิทธิพลและ ปราบปรามบุคคลที่กระทำความผิดกฎหมายให้หมดไปจากพื้นที่จังหวัด
๓๐. การส่งเสริมผู้มีความประพฤติดีเป็นพลเมืองดีให้ได้รับการชื่นชม ได้รับการยกย่อง สรรเสริญจากสังคม ตามโครงการ “คนดีศรีอำนาจ”
๓๑. กำหนดกลยุทธ์ในการปราบปรามคอร์รัปชัน ในวงราชการ โดยการสร้างเครือข่ายในการตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในวงราชการ เช่น การประกวดราคา การร้องทุกข์ผ่านศูนย์ดำรงธรรม ตลอดจนผ่านระบบเครือข่ายสารสนเทศ
๓๒. ตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการระดับจังหวัด เพื่อดำเนินการด้านการป้องปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
๓๓. ส่งเสริมปรับปรุงระบบราชการให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลที่คุ้มค่าและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและประชาชน
๓๔. ส่งเสริมระบบการสนับสนุน ส่งเสริมเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประชาชนให้ได้รับความประทับใจและความพึงพอใจจากประชาชน

จังหวัดศรีสะเกษ

สภาพทั่วไป

๑. ลักษณะทางภูมิศาสตร์

จังหวัดศรีสะเกษตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๕๓๐ กม. มีเนื้อที่ประมาณ ๘,๘๓๙.๙๗๖ ตร.กม. หรือประมาณ ๕,๕๒๔,๘๘๕ ไร่

มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดยโสธร จังหวัดอุบลราชธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดอุบลราชธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดสุรินทร์

๒. ลักษณะทางการปกครอง

จังหวัดศรีสะเกษแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒๐ อำเภอ ๒ กิ่งอำเภอ ๒๐๔ ตำบล และ ๒,๖๐๓ หมู่บ้าน หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แยกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๑๔ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๒๐๓ แห่ง

๓. ประชากร

จังหวัดศรีสะเกษมีประชากรรวมทั้งสิ้น ๑,๔๖๐,๗๗๕ คน รายได้ประชากร ๒๒,๙๖๗ บาท/ปี/คน

คำขวัญของจังหวัด “ ศรีสะเกษแดนปราสาทขอม หอมกระเทียมดี มีสวนสมเด็จ

วิสัยทัศน์ของจังหวัดศรีสะเกษ

“เมืองน่าอยู่ ประดุงการค้า การท่องเที่ยว สู่ดินแดนขอมโบราณ และนำการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ สู่ครัวโลก”

เป้าประสงค์ของจังหวัด

๑. เพื่อพัฒนาความได้เปรียบของพื้นที่ ให้มีศักยภาพเพิ่มขีดความสามารถด้านการค้าและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒. เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนในจังหวัดศรีสะเกษให้หมดไป และยกระดับเศรษฐกิจให้ทัดเทียมกับภูมิภาคอื่นในประเทศ
๓. เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรปลอดภัยจากสารพิษให้สามารถแข่งขันและยืนอยู่ได้ในเวทีโลก
๔. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา
๕. เพื่อให้ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริการขององค์กรภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด

๑. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและขยายฐานการตลาด ด้านการค้า การท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับต่างประเทศและกลุ่มจังหวัด
๒. เพิ่มศักยภาพการผลิตด้านเกษตรอินทรีย์
๓. เสริมสร้างคุณภาพชีวิต พัฒนาแรงงาน การกีฬาสู่มาตรฐานสากล
๔. การบริหารจัดการและการบริการประชาชน

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของจังหวัด

๑. พัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็ง กลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม SMEs
๒. พัฒนาและเสริมสร้างบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและบริการ
๓. ยกระดับและพัฒนาฝีมือแรงงานให้ได้มาตรฐาน
๔. สนับสนุนการแลกเปลี่ยนกิจกรรมและวัฒนธรรมภาครัฐและเอกชนกับประเทศ เพื่อนบ้าน
๕. พัฒนา ปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
๖. เสริมสร้างสาธารณูปโภคไปสู่พื้นที่ชายแดน
๗. เปิดจุดผ่านแดนถาวร/ผ่อนปรนทางการค้าและการท่องเที่ยว
๘. เพื่อพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวเกษตรเชิงนิเวศและเชิงอนุรักษ์เชื่อมโยงไปสู่ เขาพระวิหารและช่องสะงำ
๙. เร่งพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ การบรรจุภัณฑ์ และการรับรองมาตรฐานสินค้า OTOP
๑๐. ขยายเครือข่ายการค้า ระบบ Account Trade
๑๑. เพิ่มช่องทางการตลาดด้วยการจัดแสดงสินค้าและการจำหน่ายสินค้า
๑๒. ส่งเสริมให้มีศูนย์กลางตลาดพืชผลทางการเกษตรและผลไม้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๑๓. ส่งเสริมให้มีสถานี่ขนส่งสินค้าและโกดังสินค้าชายแดน
๑๔. ขยายฐานความรู้และทักษะเกษตรอินทรีย์ให้แพร่หลาย
๑๕. ขยายการผลิตเกษตรอินทรีย์วิถีศรีสะเกษ
๑๖. การบริหารงบประมาณที่มีผลงาน
๑๗. เสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภค
๑๘. เสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้ผลิต
๑๙. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนให้มีมาตรฐาน
๒๐. สร้างมืออาชีพด้านแรงงานให้ก้าวทันเทคโนโลยี
๒๑. สร้างมืออาชีพด้านการกีฬา
๒๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการชุมชน
๒๓. พัฒนาบุคลากรให้มีจริยธรรม

๒๔. เสริมสร้างระบบการตรวจสอบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
๒๕. กำหนดวิธีใช้จ่ายงบประมาณให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ
๒๖. กระจายการบริหารในหน่วยงานโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีการพัฒนา
๒๗. ให้มีการรายงานผลการดำเนินงานและวิเคราะห์ผลงาน ตามตัวชี้วัดทุก ๔ เดือน
๒๘. บริการข้อมูลพื้นฐานระดับครัวเรือนและระดับหมู่บ้าน
๒๙. พัฒนาศักยภาพเป็นผู้ให้บริการมืออาชีพ
๓๐. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการให้บริการประชาชน
๓๑. จัดหน่วยบริการนอกสำนักงาน
๓๒. ให้บริการนอกเวลาเพิ่มขยายเวลาบริการ
๓๓. ให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ
๓๔. ปรับปรุงสำนักงานและสภาพภูมิทัศน์
๓๕. จัดศูนย์ประชาสัมพันธ์ให้บริการข้อมูลข่าวสาร

จังหวัดยโสธร

สภาพทั่วไป

๑. ลักษณะทางภูมิศาสตร์

จังหวัดยโสธร ตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ ๕๓๑ กม. มีเนื้อที่ประมาณ ๔,๑๖๑.๔๔๔ ตร.กม.หรือ ๒,๖๐๐,๙๐๒ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดอำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดร้อยเอ็ด

๒. ลักษณะทางการปกครอง

จังหวัดยโสธรแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๙ อำเภอ ๗๘ ตำบล และ ๘๗๐ หมู่บ้าน หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แยกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๙ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๗๘ แห่ง

๓. ประชากร จังหวัดยโสธรมีประชากรรวมทั้งสิ้น ๕๕๓,๒๕๓ คน รายได้ประชากร ๒๑,๑๐๙ บาท/ปี/คน

คำขวัญของจังหวัด “ บั้งไฟโก้ แตงโมหวาน หมอนขวานผ้าขิด แหล่งผลิตข้าวหอมมะลิ ”

สินค้า OTOP เม็ดมะม่วงหิมพานต์ หมอนขวานผ้าขิด

วิสัยทัศน์ของจังหวัดยโสธร

“จังหวัดยโสธร เป็นเมืองน่าอยู่ นำเกษตรอินทรีย์สู่สากล”

เป้าประสงค์ของจังหวัด

๑. เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนในพื้นที่ของจังหวัดให้หมดไปและยกระดับเศรษฐกิจให้ทัดเทียมกับภูมิภาคอื่นในประเทศ
๒. เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตให้สินค้าของจังหวัด สามารถแข่งขันและยืนอยู่ได้ในเวทีโลก
๓. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา
๔. เพื่อฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ชุ่มชื้นและรักษาไว้ให้ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด

๑. ส่งเสริมการผลิตและการตลาด
๒. พัฒนาสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต
๓. บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของจังหวัด

๑. ส่งเสริมการรวมกลุ่มการผลิตเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๒. ส่งเสริมการตลาดเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์สู่สากล
๓. พัฒนาสังคม การแก้ไขปัญหาความยากจนและยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
๔. รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. การใช้หลักธรรมาภิบาล และการบริหารงานสมัยใหม่
๖. ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายการเรียนรู้

จังหวัดอำนาจเจริญ

สภาพทั่วไป

๑. ลักษณะทางภูมิศาสตร์

จังหวัดอำนาจเจริญ ตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพฯ ๕๖๘ กม. มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๑๖๑.๒๕ ตร.กม.หรือประมาณ ๑,๙๑๗,๐๑๙ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดยโสธร จังหวัดมุกดาหาร
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดอุบลราชธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดอุบลราชธานี สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดยโสธร

๒. ลักษณะทางการปกครอง

จังหวัดอำนาจเจริญแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ๕๖ ตำบล และ ๕๙๙ หมู่บ้าน หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แยกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๘ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๕๕ แห่ง

๓.ประชากร จังหวัดอำนาจเจริญมีประชากรรวมทั้งสิ้น ๓๖๗,๓๙๗ คนรายได้ประชากร ๑๗,๙๓๘ บาท/ปี/คน

คำขวัญของจังหวัด “ พระมงคลมิ่งเมือง แหล่งรุ่งเรืองเจ็ดลุ่มน้ำ งามล้ำถ้ำศักดิ์สิทธิ์

เทพนิมิตพระเหลา เกาะแก่งเขาแสนสวย เลอค่าด้วยผ้าไหม ราษฎร์เลื่อมใสใฝ่ธรรม ”

สินค้า OTOP ผ้าไหมมัดหมี่ ผ้าขาวม้าเชิงขิด ผ้าลายขิดสลั้มัดหมี่

วิสัยทัศน์ของจังหวัดอำนาจเจริญ

“เป็นต้นแบบเมืองชายแดนที่สมบูรณ์”

เป้าประสงค์ของจังหวัด

๑. เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและยกระดับรายได้ของประชาชนในจังหวัดให้พ้นเกณฑ์ความยากจน
๒. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถและโอกาสในการแข่งขันด้านการค้า สินค้าเกษตรคุณภาพ
๓. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวและบริการ โดยเชื่อมโยงกับกลุ่มจังหวัดและต่างประเทศ
๔. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีโอกาสพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี
๕. เพื่อสร้างระบบการบริหารที่ดีและนำไปสู่การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด

๑. การค้าชายแดน
๒. การท่องเที่ยว
๓. การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
๔. การพัฒนาแรงงาน
๕. การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของจังหวัด

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสามเหลี่ยมมรกต เพื่อให้มีการลงทุน
ทั้งในและต่างประเทศ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมให้มีระบบการคมนาคมขนส่งให้เชื่อมโยงทั้งในและประเทศเพื่อนบ้าน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทั้งในประเทศและกับ
ประเทศเพื่อนบ้าน ในเขตสามเหลี่ยมมรกต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการบริการ และเพิ่มแรงดึงดูด
ของแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมให้มีระบบการผลิต การพัฒนาคุณภาพ และการเพิ่มมูลค่าสินค้า
เกษตรอินทรีย์แบบครบวงจร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาแรงงานทั้งในและต่างประเทศ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการ
พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ยุทธศาสตร์ของการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

วิสัยทัศน์การพัฒนา

“คุณภาพชีวิตดี ชุมชนเข้มแข็ง แหล่งชีววิถี การคมนาคมสะดวก ชาวประชามีส่วนร่วม”

คำขวัญองค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

“พุทธภูมิคุ้มบ้าน คลองชลประทานชุ่มฉ่ำ
ก้าวหน้าชีววิถี ข้าวดีหอมนิล
ถิ่นปลาอุดม สมนามฝางคำ”

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ ได้ดำเนินการกำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาของ
องค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำไว้ (จากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ยุทธศาสตร์การวางแผนและส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบไฟฟ้าการคมนาคมทางน้ำและทางบก

๒. ส่งเสริมการเกษตร กลุ่มอาชีพ การศึกษาและระบบสาธารณสุข
๓. จัดระเบียบชุมชน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. ส่งเสริมการค้าและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. พัฒนาระบบบริหารและบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

๑. ไฟฟ้า การคมนาคม และการบริการสาธารณะครอบคลุมทั่วถึง
๒. ประชาชนมีอาชีพเสริมและมีรายได้เพียงพอ คุณภาพชีวิตที่ดี ให้ประชาชนมีความสุขที่ดี
๓. ช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยของประชาชนเพิ่มขึ้น สังคมดี มีคุณธรรม บ้านเมืองน่าอยู่
๔. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ดีกินดี ประชาชนมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น
๕. ส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพื่อคุณภาพชีวิตของชุมชน
๖. ส่งเสริมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดีงามสู่สังคม
๗. พัฒนาบุคลากรและระบบบริหารจัดการภาครัฐ

นโยบายการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ ได้แถลงนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ มีทิศทางที่ชัดเจนครอบคลุมภารกิจตามอำนาจหน้าที่ ไว้ ๗ ด้าน ซึ่งมีนโยบายและแนวทางในการดำเนินงานต่างๆ ดังนี้

๑. นโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เพื่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทุกชนิดเพื่อรองรับความเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจ และให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำและแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี โดยดำเนินการดังนี้

- ๑.๑ ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน และสะพาน
- ๑.๒ ดำเนินการก่อสร้างรางระบายน้ำ และวางท่อระบายน้ำ
- ๑.๓ ดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ
- ๑.๔ ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ
- ๑.๕ ดำเนินการจัดระบบจราจร การคมนาคม มีที่พักรถโดยสารประจำทางและอื่นๆ
- ๑.๖ ดำเนินการขยายเขตระบบประปาหมู่บ้าน
- ๑.๗ ดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซมระบบประปาหมู่บ้าน
- ๑.๘ ดำเนินการปรับปรุง สนับสนุนระบบการสื่อสาร สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

๒. นโยบายการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ช่วยเหลือเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนที่ทุกข์ยากมีความเดือดร้อน ให้สามารถดำรงชีวิตที่ดีตามสมควร และพัฒนาด้านสาธารณสุขมูลฐานของหมู่บ้าน การดำเนินการป้องกันโรคติดต่อต่างๆ โดยดำเนินการดังนี้

- ๒.๑ ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ/การรวมกลุ่มอาชีพ แก่เกษตรกร
- ๒.๒ ส่งเสริมผลิตภัณฑ์การเกษตร
- ๒.๓ ดำเนินการป้องกันโรคไข้เลือดออก
- ๒.๔ ดำเนินการป้องกันโรคติดต่อต่างๆ
- ๒.๕ ส่งเสริมด้านสาธารณสุขมูลฐานแต่ละหมู่บ้าน

๓. นโยบายการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้ตำบลผางคำและบริเวณที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลผางคำ น่าอยู่ มีความร่มรื่น ไร้มลภาวะและการดำเนินการป้องกันและช่วยเหลือด้านสาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยดำเนินการดังนี้

- ๓.๑ สนับสนุนหน่วยงานที่ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๓.๒ ช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากสาธารณภัยต่างๆ

๔. นโยบายการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และท่องเที่ยว

เพื่อพัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจของ อบต. โดยส่งเสริมอาชีพ และยึดหลักเศรษฐกิจเพียงพอ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชน ส่งเสริมการสร้างงาน และให้การส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยดำเนินการดังนี้

- ๔.๑ ส่งเสริม การท่องเที่ยวในชุมชน
- ๔.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- ๔.๓ ตั้งศูนย์ท่องเที่ยวประจำตำบล
- ๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการนักท่องเที่ยว
- ๔.๕ ส่งเสริมการลงทุนพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่

๕. นโยบายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้ตำบลผางคำและบริเวณที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลผางคำ น่าอยู่ มีความร่มรื่น ไร้มลภาวะและการดำเนินการป้องกันและช่วยเหลือด้านสาธารณสุขต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยดำเนินการดังนี้

- ๕.๑ จัดหาแหล่งกำจัดขยะ บ่อกำจัดขยะที่ถูกสุขลักษณะ
- ๕.๒ ส่งเสริมการป้องกันและกำจัดยุงลาย
- ๕.๓ ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์และกำจัดวัชพืช

๖. นโยบายการบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น ส่งเสริมด้านการศึกษาของโรงเรียนและศูนย์ กศน. พัฒนาระบบการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีมาตรฐานและส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา บุรณวัดและโบราณสถาน โดยดำเนินการดังนี้

- ๖.๑ ส่งเสริม และอนุรักษ์ประเพณีของท้องถิ่น
- ๖.๒ ตั้งศูนย์เรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๖.๓ แหล่งเรียนรู้และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

๗. นโยบายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อส่งเสริมด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้สถาบันที่มีความมั่นคง และปรับปรุงการจัดระบบการบริหารภายในองค์กร สามารถอำนวยความสะดวกด้านการบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพในระดับสูง โดยดำเนินการดังนี้

- ๗.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตพนักงานส่วนท้องถิ่น
- ๗.๒ พัฒนาบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๗.๓ พัฒนาสิ่งแวดล้อมการทำงานในสำนักงานให้น่าอยู่
- ๗.๔ จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๗.๕ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจพอเพียง

นอกจากนี้ การปฏิบัติงานราชการ จะยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักกฎหมายด้วยความบริสุทธิ์โปร่งใส ตามแนวทางหลักธรรมาภิบาลการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และความต้องการของประชาชนเป็นหลักในการบริหารงาน และบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับพี่น้องประชาชนในท้องถิ่น

นอกจากนี้ การปฏิบัติงานราชการ จะยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักกฎหมายด้วยความบริสุทธิ์โปร่งใส ตามแนวทางหลักธรรมาภิบาลการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และความต้องการของประชาชนเป็นหลักในการบริหารงาน และบริหารงานแบบมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับพี่น้องประชาชนในท้องถิ่น

นโยบายการพัฒนาจังหวัด

จังหวัดอุบลราชธานีได้กำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดโดยใช้ชื่อว่า “เป็นต้นแบบเมืองชายแดนที่สมบูรณ์” ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาของจังหวัดอุบลราชธานี ได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ ซึ่งจะมีทั้งยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ของจังหวัด (Strategies) รายละเอียดดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑. โครงการขุดลอก ห้วย หนอง และแหล่งน้ำสาธารณะ
๒. โครงการขยายเขตบริการไฟฟ้า ประปา
๓. โครงการวางระบบระบายน้ำของชุมชน/เมือง
๔. ก่อสร้าง/ซ่อมแซม ถนนสายหลักเชื่อมระหว่างตำบล
๕. พัฒนาระบบชลประทาน/พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคในชุมชน
๖. การวางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
๗. การจัดให้มีระบบคมนาคมที่ได้มาตรฐานเดินทางได้สะดวกปลอดภัย
๘. สนับสนุนการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการอุปโภค-บริโภค และการเกษตรในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ/การรวมกลุ่มอาชีพ แก่เกษตรกร
๒. ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๓. ส่งเสริมศูนย์พัฒนาสุขภาพประชาชนด้วยเครื่องออกกำลังกายประจำตำบล
๔. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรแก่เกษตรกร
๕. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจพอเพียง
๖. พัฒนาระบบสาธารณสุขโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑. จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอด ๒๔ ชั่วโมง
๒. เพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อป.พร.)
๓. จัดตั้งอาสาสมัครเฝ้าระวังยาเสพติดประจำชุมชน
๔. จัดระเบียบชุมชนสังคมให้มีความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน
๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่รอบๆ แหล่งท่องเที่ยว
๔. ตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวประจำตำบล
๕. เพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการนักท่องเที่ยว
๖. อบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/พัฒนาบุคลากรท้องถิ่นด้านงานส่งเสริมการท่องเที่ยว
๗. การจัดระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
๘. ส่งเสริมการลงทุนพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่
๙. ส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีคุณค่า

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. จัดหาแหล่งกำจัดขยะ บ่อจำกัดขยะที่ถูกสุขลักษณะ

๒. โครงการธนาคารขยะและระบบการจัดการขยะ
๓. ส่งเสริมการป้องกันและกำจัดขยะ
๔. ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์และกำจัดวัชพืชในพื้นที่สาธารณะ
๕. พัฒนาเมืองเก่าให้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของชุมชน
๖. โครงการประกวดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดการสิ่งแวดล้อมดีเด่นประจำปี
๗. ส่งเสริมการก่อสร้างฝายน้ำล้นให้เพียงพอและทั่วถึง
๘. โครงการจัดหาเครื่องมือเครื่องมือ เครื่องจักรกล ในการจัดเก็บและกำจัดขยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. อนุรักษ์ ส่งเสริมประเพณีของท้องถิ่น
๒. ตั้งศูนย์การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. การสร้างแหล่งเรียนรู้และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ปรับปรุงระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตพนักงานส่วนท้องถิ่น
๓. พัฒนาสิ่งแวดล้อมการทำงานในสำนักงานให้น่าอยู่
๔. จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพัฒนาบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตาราง ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แยกตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
๑. การพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน	๑. เส้นทางคมนาคมที่ได้ มาตรฐาน ๒. ระบบสาธารณูปโภคทั้ง ไฟฟ้า ประปามีความเพียงพอ ทั่วถึง ๓. ประชาชนได้รับข่าวสาร ทั่วถึง ๔. อาคารสิ่งก่อสร้างและพื้นที่ สาธารณะในพื้นที่เพียงพอกับ ความต้องการใช้ประโยชน์	๑.๑ จำนวนถนน รวางระบายน้ำได้ มาตรฐานมากขึ้น ๒.๑ จำนวนครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้ เพิ่มขึ้น ๒.๒ ระบบไฟฟ้าส่องสว่างเข้าถึง ทุกทุกพื้นที่ ๒.๓ ระบบประปาสามารถผลิต น้ำประปาที่ได้มาตรฐานสะอาด ปลอดภัย และเพียงพอต่อ ๔.๑ จำนวนอาคารสิ่งปลูกสร้าง และพื้นที่สาธารณะประโยชน์ มี จำนวนเพิ่มขึ้น	๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของถนน รวาง ระบายน้ำในตำบลร้อยละ ๕ ต่อปี ๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของครัวเรือนที่มี ไฟฟ้าใช้ ร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๒.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของพื้นที่มีไฟฟ้า ส่องสว่าง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี ๔.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของอาคาร สิ่งปลูกสร้างและพื้นที่สาธารณะ ประโยชน์ ในตำบล ร้อยละ ๕ ต่อปี	๑.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน รวางระบายน้ำ ๒.๑ ขยายเขตพื้นที่ไฟฟ้าเพื่อการเกษตรและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะใน หมู่บ้านและซ่อมบำรุง ๒.๒ จัดหาแหล่งน้ำประปาที่สะอาดในชุมชนเพิ่มและระบบการจ่าย น้ำให้ทั่วถึงเพียงพอ ๒.๓ ซ่อมแซมบำรุงรักษาระบบประปา ๓.๑ พัฒนาช่องทางการสื่อสารเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารได้ทั่วถึง ๔.๑ ก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์ ศาลาประชาคมทุกหมู่บ้าน ๔.๒ ก่อสร้างสิ่งและปรับปรุง บำรุงรักษาอาคารสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกในพื้นที่ตำบล

ตาราง ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แยกตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
๒. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ HIV ได้รับสวัสดิการเบี้ยยังชีพ ๒. กลุ่ม ชมรมองค์กร ประชาชนในตำบล ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย สามารถบริการจัดการกลุ่มได้อย่างเข้มแข็ง ยั่งยืน ๓. สามารถแก้ไขปัญหาสังคม โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ๔. ผู้ด้อยโอกาสได้รับการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมให้สามารถพึ่งพาตนเองได้	๑.๑ จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ HIV และผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้รับการส่งเคราะห์ ตามทะเบียนสำรวจข้อมูลครบทุกคน ๑.๒ จำนวนกลุ่ม ชมรม และองค์กร ประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการกลุ่ม โดยมีผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์หลักของกลุ่ม ติดตามผลได้ ๓.๑ ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาเพื่อสร้างความเข้มแข็งชุมชนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมเพิ่มขึ้น ๔.๑ ระดับความพึงพอใจของจำนวนผู้ด้อยโอกาสได้รับการแก้ไขปัญหาและสามารถพึ่งพาตนเองได้	๑.๑ จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ HIV และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ได้รับการส่งเคราะห์ ตามทะเบียนสำรวจเพิ่มขึ้น ๒.๑ จำนวนกลุ่ม ชมรม และองค์กร ประชาชนได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการกลุ่ม โดยมีผลสัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์หลักของกลุ่ม ๓.๑ ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่จัดขึ้นในการแก้ไขปัญหาเพื่อสร้างความเข้มแข็งชุมชนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมระดับมากที่สุด ๔.๑ ความพึงพอใจกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสได้รับการแก้ไขปัญหาและสามารถพึ่งพาตนเองได้ ระดับมากที่สุด	๑.๑ จัดสวัสดิการเบี้ยยังชีพ แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อ HIV ๒.๑ โครงการอบรมหลักสูตรอาชีพ ๒.๒ โครงการส่งเสริมภาวะผู้นำ พัฒนาบทบาทสตรี ๒.๓ โครงการส่งเสริมอาชีพ การส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่ม ๒.๔ อุดหนุนกลุ่มอาชีพราษฎรตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจแบบพอเพียงเพื่อส่งเสริมกลุ่มอาชีพในเขตตำบลผางคำ ๓.๑ จัดกิจกรรมวันผู้สูงอายุ ๓.๒ โครงการป้องกันแก้ไขปัญหาวัยรุ่น การตั้งครรภ์ไม่พร้อม ๓.๓ โครงการแก้ไขปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ HIV ๓.๔ โครงการจัดทำแผนชุมชน การเรียนรู้แก้ไขปัญหาาร่วมกัน ๓.๕ โครงการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔.๑ จัดอบรมส่งเสริมอาชีพผู้พิการ ๔.๒ ให้การช่วยเหลือผู้ยากจนไร้ที่พึ่ง

ตาราง ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แยกตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
๒. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑. นักเรียนในพื้นที่ได้รับการสนับสนุนอาหารเสริม(นม)และอาหารกลางวันครบถ้วน	๑.๑ จำนวนงบประมาณที่จัดสรรเพื่อโครงการอาหารกลางวันและอาหารเสริม(นม) ต่อหัว สำหรับเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษา และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๑.๑ จำนวนงบประมาณที่จัดสรรเพื่อโครงการอาหารกลางวันและอาหารเสริม(นม) ต่อหัว สำหรับเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษา และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ร้อยละ ๑๐๐	๑.๑ ตั้งงบประมาณอุดหนุนโรงเรียนประถมศึกษาและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอาหารกลางวันและค่าอาหารเสริม(นม)
	๒. เด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาความพร้อม ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างมีคุณภาพ	๒.๑ จำนวนเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้รับการส่งเสริมการพัฒนาพัฒนาความพร้อมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาครบทุกคน	๒.๑ จำนวนเด็กปฐมวัยในแต่ละศูนย์ฯ ได้รับการส่งเสริมการพัฒนาความพร้อมด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ร้อยละ ๑๐๐	๒.๑. จัดส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อเตรียมความพร้อมในทุกด้านอย่างมีคุณภาพ ๒.๒ โครงการสนับสนุนกิจกรรมวันเด็กแก่โรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่ ๒.๓ โครงการพัฒนาศักยภาพทักษะภาษาอังกฤษและกลุ่มภาษาอาเซียนแก่เด็ก เยาวชนช่วงภาคฤดูร้อน ๒.๔ โครงการติดมุ้งลวดศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่
	๓. สถานศึกษา ส่วนราชการอื่นๆ ได้รับการอุดหนุนงบประมาณเพื่อดำเนินการส่งเสริมการศึกษา	๓.๑ จำนวนงบประมาณที่ตั้งไว้เพื่ออุดหนุนสถานศึกษา ส่วนราชการอื่นๆ ดำเนินการส่งเสริมการศึกษาในทุกปีการศึกษา	๓.๑ จำนวนร้อยละของงบประมาณที่ตั้งไว้เพื่ออุดหนุนสถานศึกษา ส่วนราชการอื่นๆ ดำเนินการส่งเสริมการศึกษา ร้อยละ ๑๐๐	๓.๑ ตั้งงบประมาณอุดหนุนโรงเรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษาเพื่อกิจกรรมทางวิชาการ

ตาราง ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แยกตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
๒. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑. พื้นที่ตำบลตำบลลำพันตาเป็นเขตปลอดโรคไข้เลือดออก หรือโรคอุบัติใหม่ อุตุนิซ้า ๒. จำนวนประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขอย่างทั่วถึง	๑.๑ จำนวนพื้นที่หมู่บ้านติดเชื้อไข้เลือดออกจากยุงลายลดลง ๒.๑ จำนวนประชาชนที่ได้รับการบริการด้านสาธารณสุขมีความครอบคลุมทุกหมู่บ้าน ๒.๒ จำนวนประชาชนร่วมรักษาสุขภาพ	๑.๑ ร้อยละของพื้นที่หมู่บ้านที่ป่วยจากการติดเชื้อจากยุงลายลดลง ครอบคลุม ๔ หมู่บ้าน ๒.๑ ร้อยละของจำนวนประชาชนที่ได้รับการบริการด้านสาธารณสุข ร้อยละ ๑๐๐ ทั้งตำบล ๒.๒ ร้อยละของจำนวนประชาชนร่วมรักษาสุขภาพ ร้อยละ ๖๐	๑.๑ จัดหาทรายเคมี น้ํายาพ่นหมอกควัน เพื่อกำจัดยุงลาย ๑.๒ จัดหาวัคซีนป้องกันโรคพิษุนัขบ้า ๒.๑ อุดหนุนโครงการพัฒนางานสาธารณสุขมูลฐาน ๒.๒ สมทบเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพ ๒.๓ จัดอบรมให้ความรู้การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อแก่ประชาชน ๒.๔ จัดโครงการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กปลอดโรค ๒.๕ จัดโครงการสำรวจความเสี่ยงจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของเกษตรกร ๒.๖ จัดโครงการวัยรุ่น วัยใส รู้เท่าทันวัยเจริญพันธุ์ ๒.๗ จัดโครงการเยาวชนพิทักษ์จิต ดูแลผู้ป่วยจิตเวชในชุมชน ๒.๘ จัดโครงการปลูกฝัง สร้างเด็กกตัญญู รอบรู้เรื่องสุขภาพ ๒.๙ จัดโครงการรณรงค์ลดปริมาณขยะ ๒.๑๐ จัดโครงการรณรงค์ ป้องกันและควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

ตาราง ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แยกตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
๓. การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑. จำนวนสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีจำนวนครบตามเกณฑ์	๑.๑ จำนวนร้อยละของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	๑.๑ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนร้อยละ ๕ คนต่อปี	๑.๑ จัดฝึกอบรมทบทวนความรู้แก่ สมาชิก อปพร.
	๒.สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายได้รับการฝึกทบทวนความรู้สามารถการปฏิบัติหน้าที่ถูกต้อง	๒.๑ จำนวนสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนผ่านการฝึกอบรมทบทวนความรู้ครบทุกนาย	๒.๑ จัดฝึกอบรมทบทวนความรู้แก่สมาชิกอาสาสมัครป้องกัน ภัยฝ่ายพลเรือนทุกปี ๒.๒ จำนวนการตั้งด่านเพื่อปฏิบัติหน้าที่บริการประชาชนช่วงเทศกาลสำคัญและนโยบายเร่งด่วน ๕ ครั้งต่อปี	๒.๑ จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ ๒.๒ โครงการตั้งจุดตรวจช่วงเทศกาลสำคัญและตามนโยบายเร่งด่วน
	๓. อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนได้รับการสนับสนุนวัสดุ ครุภัณฑ์สำหรับปฏิบัติหน้าที่	๓.๑ จำนวนวัสดุ ครุภัณฑ์สำหรับปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนมีเพิ่มขึ้น	๓.๑ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของวัสดุ ครุภัณฑ์สำหรับปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกอาสาสมัครป้องกัน ภัยฝ่ายพลเรือน ๓ รายการต่อปี	๓.๑ จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องแต่งกายสำหรับปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
	๔. ปัญหาสังคมเรื่องยาเสพติดได้รับการแก้ไขแบบบูรณาการร่วมทุกภาคส่วน	๔.๑ กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบบูรณาการร่วมทุกภาคส่วน	๔.๑ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด แก้ไขปัญหาปัญหายาเสพติดร่วมกัน ๔.๒ ร้อยละของหมู่บ้านเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติด	๔.๑ รณรงค์ป้องกันปัญหายาเสพติด ๔.๒ โครงการฝึกอบรมฟื้นฟู บำบัด กลุ่มเสี่ยงยาเสพติด ๔.๓ ฝึกอบรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๔.๔ ลงพื้นที่เฝ้าติดตามและร่วมแก้ไขปัญหายา ร่วมกับส่วนราชการ ประชาชน ตามนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด

ตาราง ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แยกตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
๓. การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑. ส่วนราชการอื่นๆ ได้รับการอุดหนุนงบประมาณเพื่อดำเนินการส่งเสริมการศึกษา	๑.๑ จำนวนงบประมาณที่ตั้งไว้เพื่ออุดหนุน ส่วนราชการอื่นๆ ดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่	๑.๑ จำนวนร้อยละของงบประมาณที่ตั้งไว้เพื่ออุดหนุน ส่วนราชการอื่นๆ ดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติด ร้อยละ ๑๐๐	๑.๑ ตั้งงบประมาณอุดหนุนส่วนราชการ เพื่อกิจกรรมทางวิชาการ
๔. การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๑. บุคลากรทางการศึกษาได้รับการอบรมพัฒนาความรู้มีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ๒. ประชาชนได้อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓. ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมแข่งขันกีฬา นันทนาการมีความสามัคคีพร้อมเพรียงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ๔. มีสนามกีฬาสำหรับประชาชนทุกหมู่บ้าน	๑.๑. บุคลากรทางการศึกษาได้รับการอบรมพัฒนาความรู้มีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ ๒.๑ ระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๓.๑ ความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการเพิ่มมากขึ้น ๔.๑ จำนวนสถานที่สำหรับกิจกรรมด้านกีฬาเพิ่มมากขึ้น	๑.๑ จำนวนบุคลากรทางการศึกษาได้รับการอบรมพัฒนาความรู้ ปีละคน ๒.๑ ความพึงพอใจต่อกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ระดับมากที่สุด ๒.๒ ร้อยละของงบประมาณที่ตั้งอุดหนุนร้อยละ ๑๐ ๓.๑ ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ระดับมากที่สุด ๔.๑ ประชาชนมีส่วนร่วมการเป็นเจ้าภาพที่ดีในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี	๑.๑ ส่งบุคลากรทางการศึกษาเข้ารับการฝึกอบรมพัฒนาความรู้ ๒.๑ จัดโครงการ/กิจกรรมที่จัดส่งเสริมทางศาสนา ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒.๒ จัดโครงการ/กิจกรรมที่จัดส่งเสริมวัฒนธรรมและสืบทอดประเพณีอันดีงาม ๒.๓ จัดโครงการ/กิจกรรมที่จัดเพื่อสืบทอดทางพุทธศาสนา ๒.๔ พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน ๓.๑ จัดโครงการ/กิจกรรมที่จัดส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางด้านกีฬา ๔.๑ สนับสนุนการท่องเที่ยวภายในจังหวัด ๔.๒ พัฒนาพื้นที่สาธารณะสำหรับเป็นที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

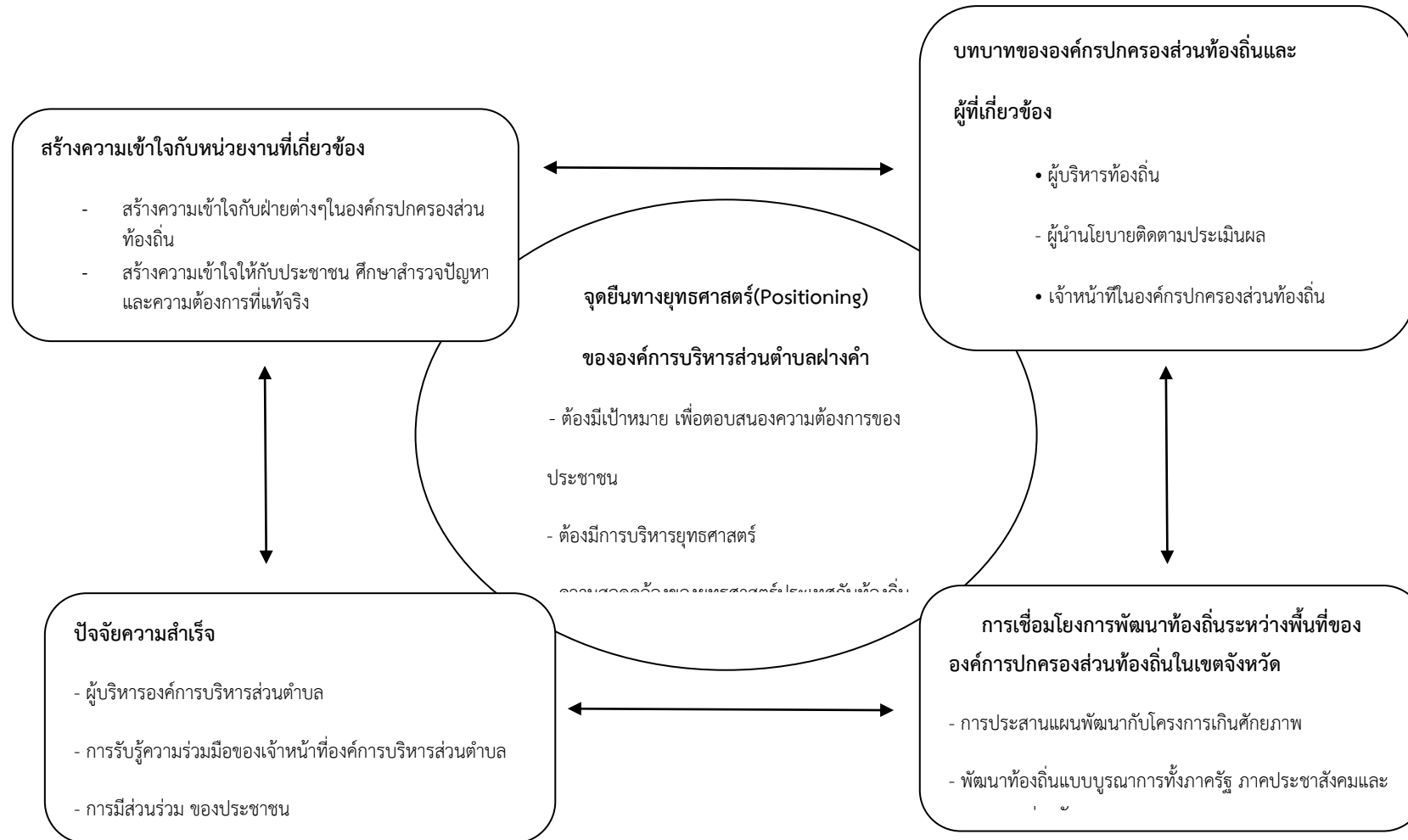
ตาราง ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แยกตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
๕. การจัดการ และทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑.การส่งเสริมการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๒.การส่งเสริมการจัดการขยะ มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การส่งเสริมการจัดการบำบัด น้ำเสีย	๑.๑ ร้อยละการส่งเสริมการ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ๒.๑ ร้อยละการส่งเสริมการ จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ๓. ร้อยละการส่งเสริมการจัดการ บำบัดน้ำเสีย	๑.๑การมีส่วนร่วมของประชาชนทำ ให้พื้นที่สาธารณะไม่ถูกบุกรุกเพิ่มมาก ขึ้น ๒.๑ประชาชนมีความรู้ในการกำจัด ขยะได้ถูกวิธี ๒.๒ประชาชนรู้จักการคัดแยกขยะ ๒.๓ประชาชนสามารถเข้าใจและการ จัดการน้ำเสียในครัวเรือนได้อย่างถูก วิธี	๑.๑ สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ ป้องกันฟื้นฟู ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และแหล่งน้ำ อย่างยั่งยืน ๒.๑ ป้องกันและลดมลพิษ ณ แหล่งกำเนิด ๒.๒โครงการธนาคารขยะ ๒.๓โครงการอบรมให้ความรู้ในการจัดการน้ำเสียชุมชน
๖. การบริหาร จัดการ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น	๑.อนุรักษ์ฟื้นฟู ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อีกทั้ง ส่งเสริมให้ประชาชนมีความ ตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	๑.๑ประชาชน สืบทอด ฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านใน ชุมชนท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป	๑.๑ จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ ดำเนินงานส่งเสริมและอนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นไทย ๑.๒ จำนวนแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญา ท้องถิ่น	๑.๑โครงการแห่เทียนพรรษา ๑.๒โครงการกิจกรรมวันสงกรานต์

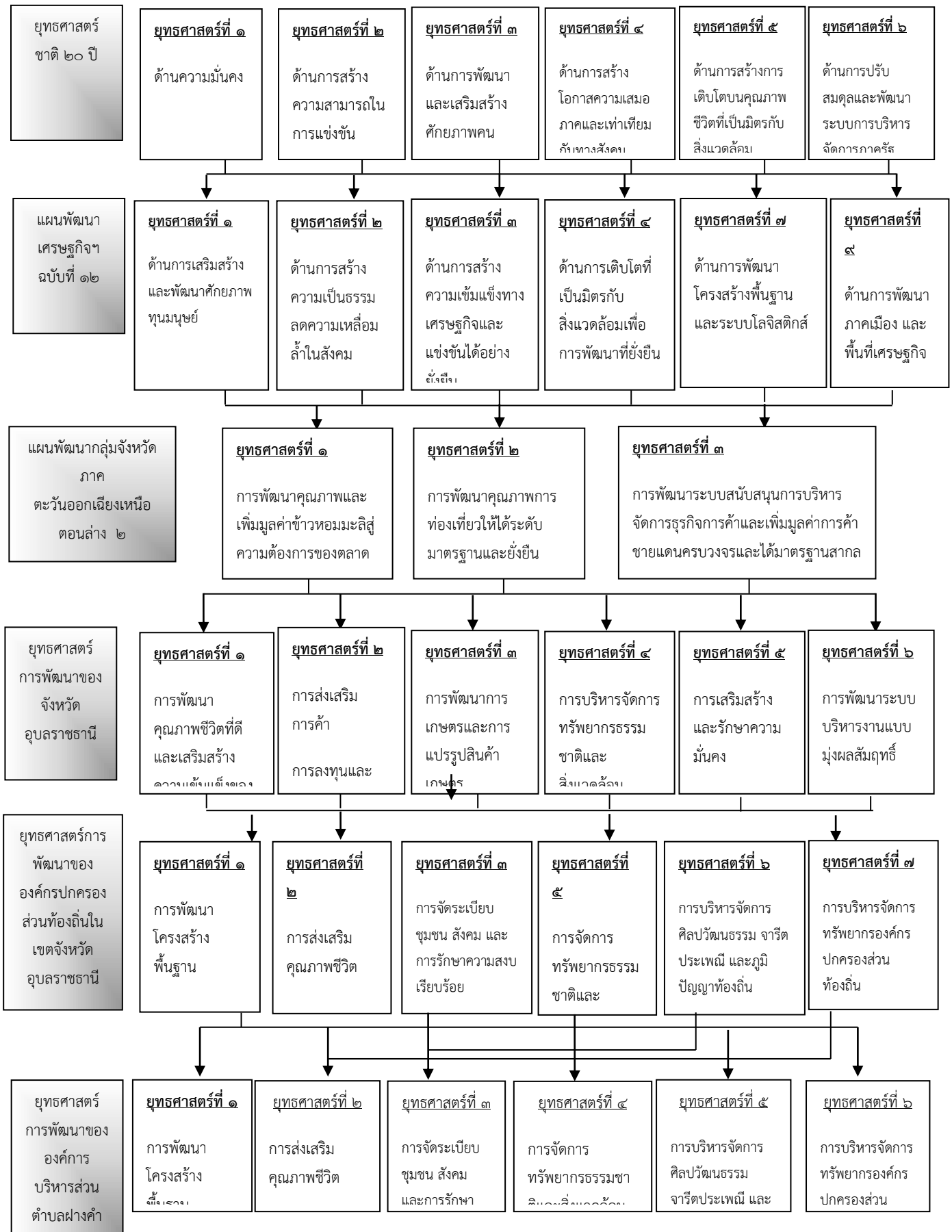
ตาราง ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ แยกตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (ต่อ)

ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์
๗. การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. การบริหารจัดการด้านการเงินการคลังที่ได้มาตรฐาน โปร่งใส ตรวจสอบได้ ๒. บุคลากรได้รับการพัฒนาความรู้ตลอดเวลา ๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นตนเอง ผ่านกระบวนการทางการเมือง การปกครอง การจัดทำแผนพัฒนาการทำให้ราชการปฏิบัติประจำปี ๔. มีเครื่องมือในการปฏิบัติงานพร้อมให้บริการประชาชน	๑.๑. เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การปฏิบัติการบริหารงานแก่ประชาชนอย่างเปิดเผย ๑.๒ จำนวนร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการเพิ่มขึ้น ๑.๓จำนวนผู้เข้าขอข้อมูลข่าวสารทั้งผ่านทางเว็บไซต์และกรอกแบบฟอร์มโดยตรงเพิ่มขึ้น ๒.๑ จำนวนบุคลากรได้รับการอบรมความรู้เพิ่มขึ้นและปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดได้ตามกำหนด ๓.๑ จำนวนประชาชนให้ความสนใจเข้ามามีส่วนร่วมต่อกิจกรรมสาธารณะที่จัดขึ้นมากเพิ่มมากขึ้น ๔.๑ จำนวนวัสดุ ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น	๑.๑ จำนวนร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร ร้อยละ ๘๐ ต่อปี ๑.๒ ร้อยละของความพึงพอใจต่อการให้บริการประชาชน ร้อยละ ๘๐ ๑.๓ จำนวนร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่เข้าเยี่ยมชม เสนอแนะผ่านทางเว็บไซต์ ร้อยละ ๘๐ ต่อปี ๒.๑ จำนวนร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาความรู้ ร้อยละ ๕ คนต่อปี ๓.๑ ร้อยละของจำนวนประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะที่จัดขึ้น เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๐ ๔.๑ จำนวนที่เพิ่มขึ้นของจำนวนวัสดุ ครุภัณฑ์ ๕ รายการต่อปี	๑.๑ ประกาศข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างผ่านทางเว็บไซต์ อบต.ฝางคำ http://fangkham.go.th/ และส่งประกาศโดยเปิดเผย ๒.๑ จัดอบรมสัมมนา/ ศึกษาดูงานเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานแก่บุคลากร ๒.๒ จัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมเพิ่มความรู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน ๓.๑ จัดการเลือกตั้งฯ ๓.๒ อบรมความรู้ด้านกฎหมายแก่ประชาชน ๓.๓ จัดโครงการแผนที่ภาษีแก่ประชาชน ๓.๔ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการจัดเก็บภาษี ๓.๕ จัด อบต.เคลื่อนที่ฯ บริการประชาชน เรื่องภาษี การจัดทำแผนพัฒนา ประชาคมแผนและเรื่องอื่นๆ ตามอำนาจหน้าที่ ๔.๑ จัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์ ครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ และครุภัณฑ์อื่นเพื่อบริการประชาชน

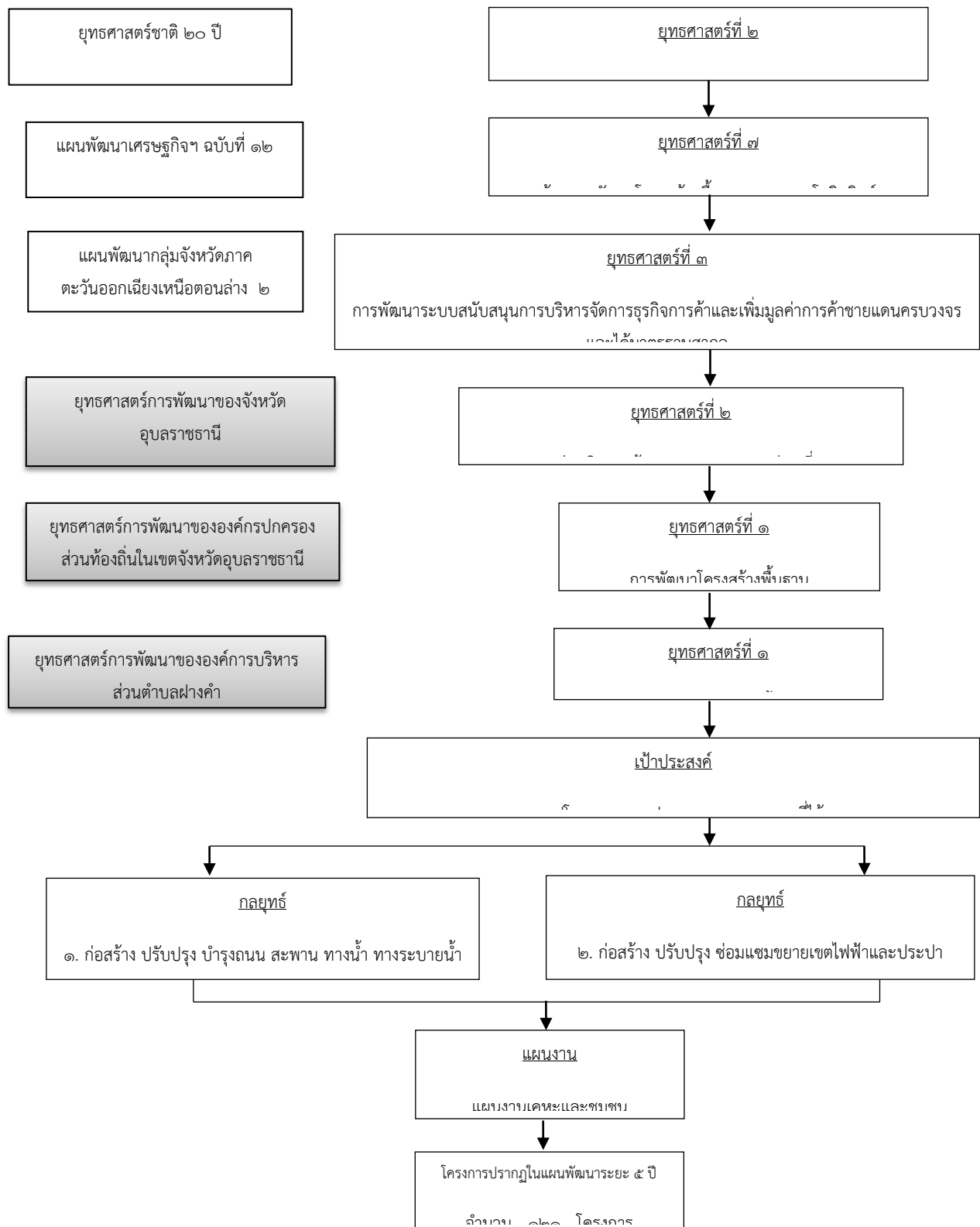
จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

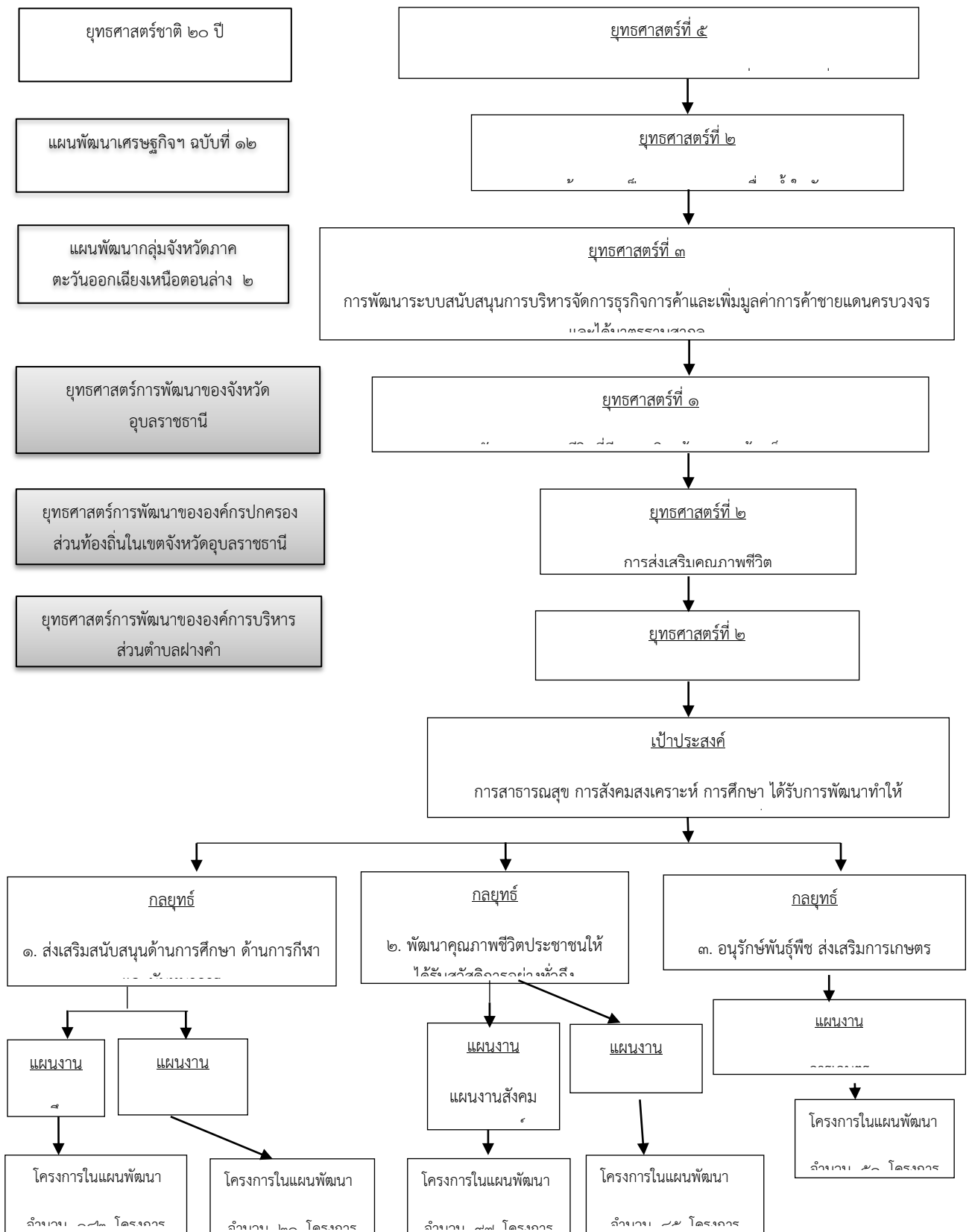
ความเชื่อมโยงทางยุทธศาสตร์ในภาพรวม

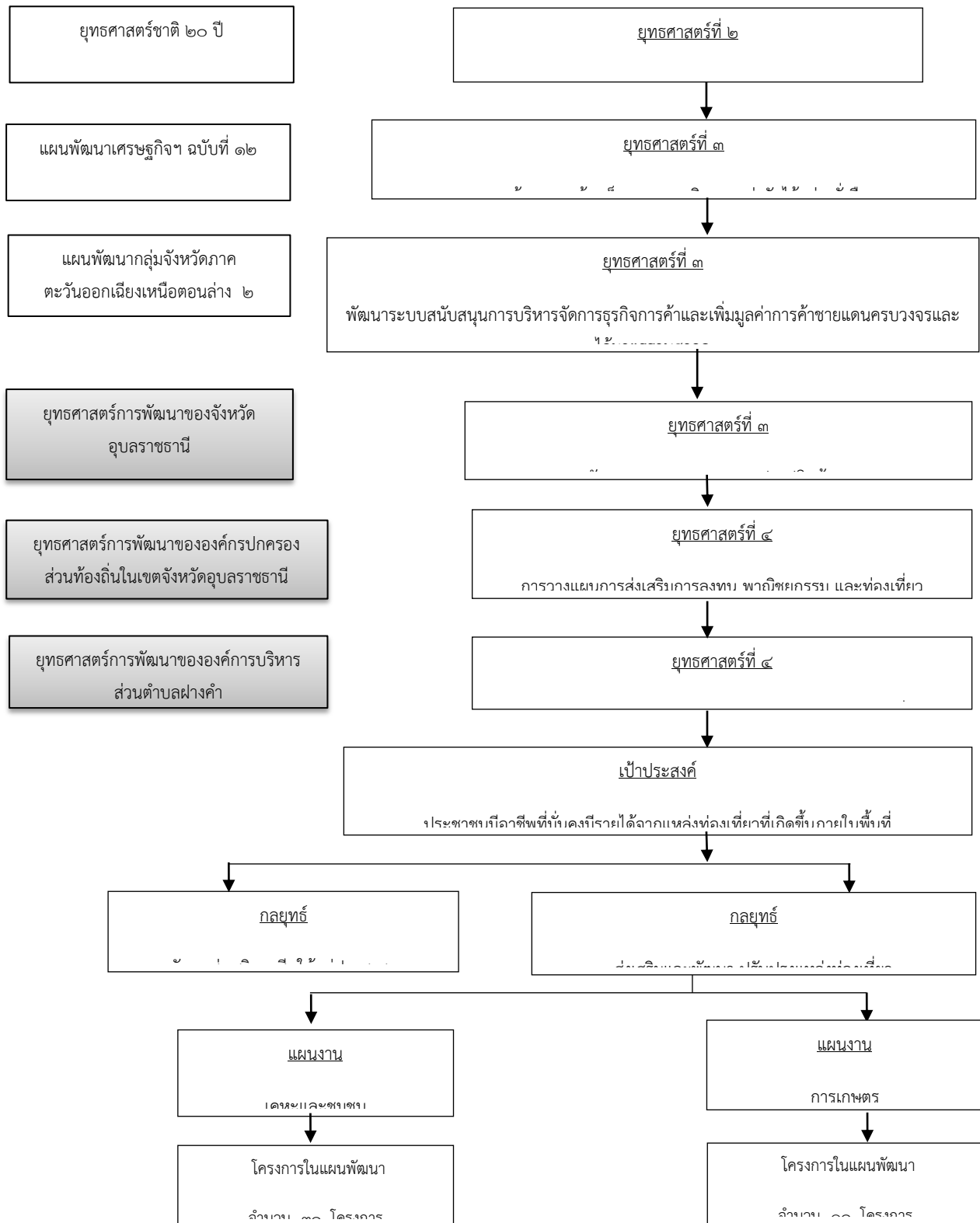
**ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานีกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์การบริหารส่วนตำบลผางคำ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน**

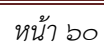
**ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานีกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์การบริหารส่วนตำบลผางคำ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต**

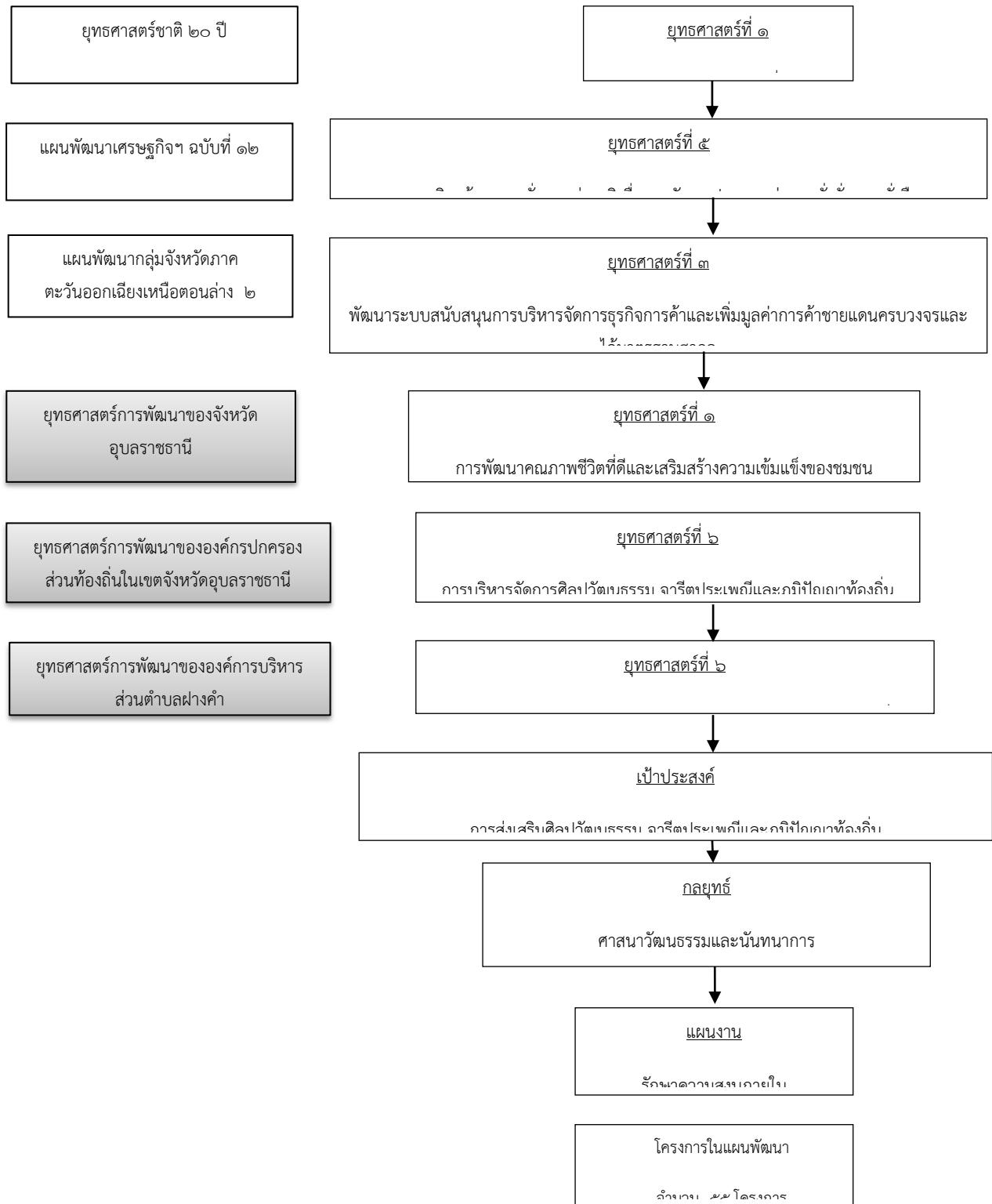
ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานีกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์การบริหารส่วนตำบลผางคำ
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และท่องเที่ยว

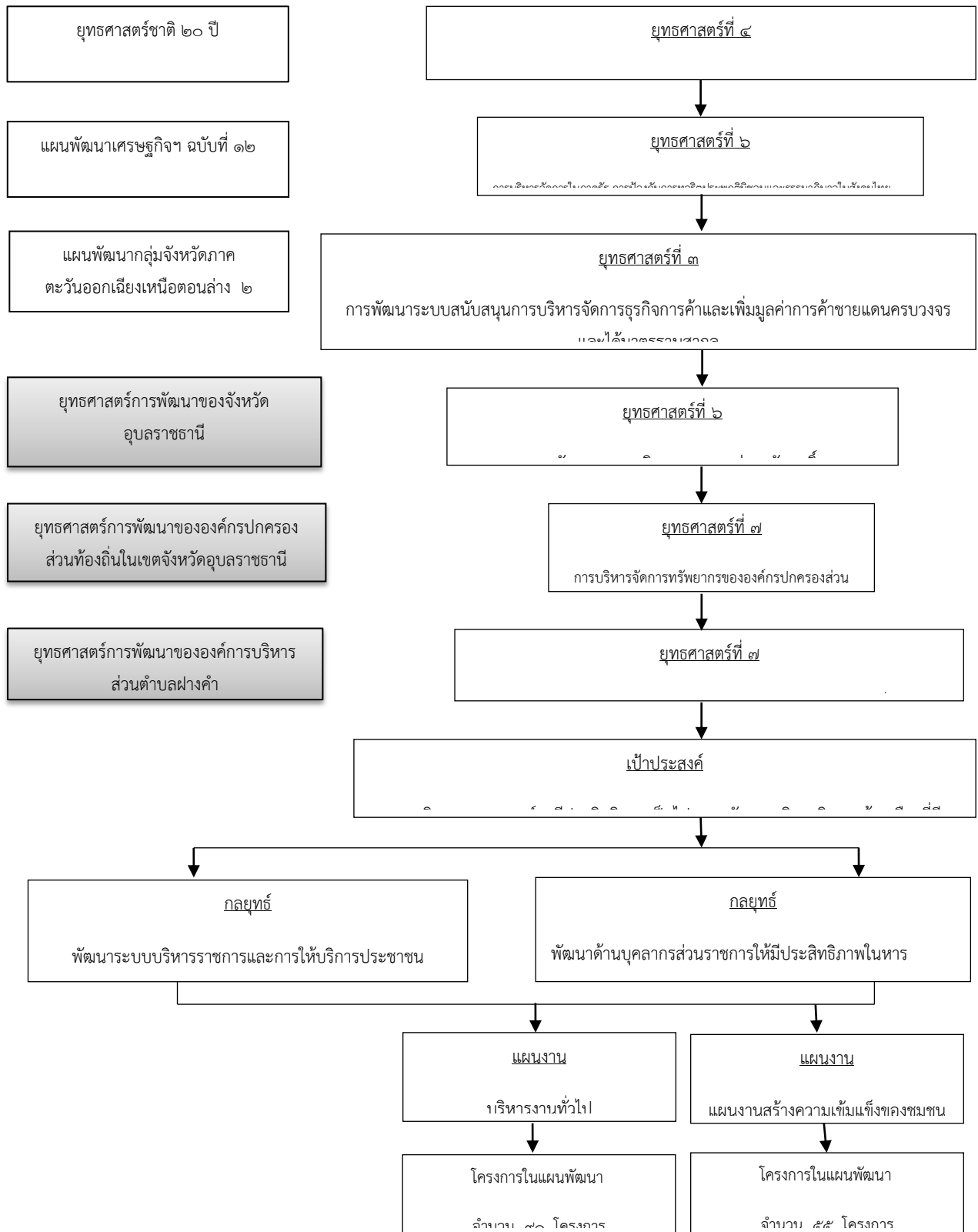
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานีกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์การบริหารส่วนตำบลผางคำ
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

**ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานีกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์การบริหารส่วนตำบลผางคำ**
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

ยุทธศาสตร์	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๑. การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	- การคมนาคมมีความสะดวกรวดเร็ว - มีระบบสาธารณสุขโรคที่สะดวกสบาย - การให้ความสำคัญด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	- ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการร่วมกันดูแล รักษาทรัพย์สิน สาธารณประโยชน์ - งบประมาณในการพัฒนาด้านคมนาคมไม่เพียงพอ - กระแสไฟฟ้าตก - ระบบประปา ยังกระจายไม่ทั่วถึง	- การถ่ายโอนงาน งบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านโครงสร้างพื้นฐาน - มีแหล่งน้ำสำรอง และได้รับการสนับสนุนนโยบายของท้องถิ่นในด้านแหล่งน้ำ การจัดน้ำอย่างมีคุณภาพ	- การเกิดภัยน้ำท่วมทำให้ถนนได้รับผลกระทบเสียหาย - รถบรรทุกที่มีบรรทุกน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดวิ่งผ่าน - ได้รับงบประมาณอุดหนุนจำกัดและล่าช้า
๒. การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	- ผู้บริหารท้องถิ่นได้มีนโยบายสนับสนุนการดูแลสุขภาพของชุมชนอย่างต่อเนื่อง - ผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการของนักเรียน หมู่บ้าน และตำบลอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งจัดหาสถานที่เพื่อให้ประชาชนใช้ออกกำลังกายในหมู่บ้าน - องค์การบริหารส่วนตำบลจัดสรรงบประมาณในการพัฒนากลุ่มอาชีพ และวิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง	- ผู้นำชุมชน รวมทั้งประชาชนในพื้นที่ยังไม่ให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพ - ผู้นำระดับหมู่บ้านยังไม่เห็นความสำคัญเรื่องการส่งเสริมการออกกำลังกายอย่างจริงจัง - ผู้ที่เข้ารับการพัฒนากการฝึกอาชีพไม่ได้นำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติจริง	- ได้รับความร่วมมือจาก รพสต. ในด้านการดูแลสุขภาพอนามัยเป็นอย่างดี - องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดสรรงบประมาณเพื่อดูแลผู้ด้อยโอกาสในตำบลได้โดยใช้กระบวนการคัดเลือกจากคณะกรรมการในหมู่บ้านและตำบล - มีหน่วยงานภายนอกเข้ามาดูแลด้านการฝึกอบรมอาชีพ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานด้านต่าง ๆ	- กระแสวัฒนธรรมตะวันตกและวัตถุนิยม เข้ามาแทนที่ประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่นและวิถีชีวิตของประชาชน ทำให้สถาบันครอบครัวอ่อนแอ ผู้ด้อยโอกาสขาดการดูแลจากครอบครัว - การจัดกิจกรรมให้ความรู้ในการพัฒนากลุ่มอาชีพ ต้องใช้เวลาและมีการติดตามประเมินผล ทำให้เป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิกกลุ่ม เนื่องจากต้องประกอบอาชีพหลักของครอบครัว

SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ (ต่อ)

ด้าน	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๓. การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	- องค์การบริหารส่วนตำบลส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน - การปฏิบัติหน้าที่ในกรณีเกิดภัยต่างๆ สามารถเข้าไปช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที	- ประชาชนเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเกณฑ์ต่ำ - การเข้าไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ ความชำนาญที่ถูกต้องวิธี	- มีหน่วยงานภายนอกเข้ามาสนับสนุนงบประมาณหลังเกิดภัยพิบัติต่างๆ - หน่วยงานระดับจังหวัดได้สนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ พร้อมเจ้าหน้าที่เข้าร่วมเมื่อเกิดภัยพิบัติต่างๆ	- จำนวนพนักงาน วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการเข้าไปสถานที่เกิดภัยต่างๆ มีจำนวนค่อนข้างจำกัด ส่งผลให้การทำงานมีความยากลำบากมากยิ่งขึ้น
๔. การวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	- สมาชิก อบต. มีการประสานงานร่วมมือกันทำงานไม่มีความขัดแย้ง - การบริหารงานมีนโยบายที่ดีและดำเนินการตามนโยบายที่ได้วางไว้ - การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยดีและรวดเร็ว - บุคลากรรู้จักหน้าที่และมีความรับผิดชอบในหน้าที่ - อบต. มีความอิสระในการดำเนินงาน การบริหารงานเป็นไปด้วย ความรวดเร็ว ทันท่วงที	- ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงาน ตรวจสอบการทำงานมีน้อย - บุคลากรมีไม่เพียงพอ - ขาดการประสานงานที่ดีในองค์กร - ความไม่พร้อม ไม่เข้าใจ ในการรับ การถ่ายโอน ซึ่งมีความสับสนและยุ่งยากอยู่บ้าง - อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ยังไม่เพียงพอต่อความจำเป็นและต้องการ	- กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดให้มีการกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - มีการถ่ายโอนงาน งบประมาณ และบุคลากรลงสู่ท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น - การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน	- ขั้นตอนและวิธีการถ่ายโอนที่มีความยุ่งยากและเกิดความสับสนในทางปฏิบัติ - การมีอคติ ความไม่เชื่อมั่นในการบริหารงานของ อบต. - ข้อจำกัดด้านระเบียบและกฎหมายต่าง ๆ

SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ (ต่อ)

ด้าน	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายสนับสนุนการการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น - มีที่สาธารณะที่สามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ผู้นำชุมชนตระหนักและเห็นความสำคัญในการท่องเที่ยว การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมน้อย - การจัดตั้งเครือข่ายในระดับหมู่บ้าน ทำได้ไม่ทั่วถึง	- ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เน้นการบริหารจัดการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - กระแสสังคมให้ความสำคัญในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- การให้ความรู้แก่ประชาชนในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขาดความต่อเนื่องทั้งจากภาครัฐบาลและหน่วยงานอื่น ๆ ที่ทำงานด้านการท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อม
๖. การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	- ผู้บริหารท้องถิ่นมีนโยบายสนับสนุนด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป - องค์การบริหารส่วนตำบลจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง เช่น รดน้ำผู้สูงอายุ แห่เทียนเข้าพรรษา ฯลฯ	- ผู้นำชุมชนตระหนักและเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นน้อย - กระแสวัฒนธรรมตะวันตก และวัตถุนิยม เข้าแทนที่ประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่นและวิถีชีวิตของประชาชน ทำให้สถาบันครอบครัวอ่อนแอ ผู้ด้อยโอกาสขาดการดูแลจากครอบครัว	- องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนงบประมาณจัดกิจกรรมส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง	- การให้ความรู้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น ขาดความต่อเนื่องทั้งจากภาครัฐบาลและหน่วยงานอื่นๆ

SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) ตามยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ

ด้าน	การวิเคราะห์จุดแข็ง (S = Strength)	การวิเคราะห์จุดอ่อน (W = Weakness)	การวิเคราะห์โอกาส (O = Opportunity)	การวิเคราะห์อุปสรรค (T = Threat)
๗. การบริหารจัดการ ทรัพยากรขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	- มีคำสั่งแบ่งโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำ ชัดเจน ครอบคลุมอำนาจหน้าที่ตามภารกิจ และ สามารถเปลี่ยนแปลงปรับปรุงได้ตามภารกิจที่ได้รับเพิ่มขึ้นหรือถ่ายโอน - มีแผนพัฒนาที่ชัดเจน และมี การบูรณาการจัดทำแผน การทำงาน ร่วมกับหน่วยงาน หรือส่วนราชการอื่น - มีคำสั่งแบ่งงานหรือการมอบ อำนาจการบริหารงานตามลำดับชั้น - ผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดนโยบายได้เองภายใต้กรอบของกฎหมาย - มีข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เป็นของตนเองซึ่งเป็นเครื่องมือในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในตำบล - สภาองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถออกข้อบัญญัติได้เอง ภายใต้กรอบกฎหมาย	- บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลยังขาดแคลนไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน - ความต้องการ และคาดหวังของประชาชนมีสูงต่อองค์การบริหารส่วนตำบลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนต่อองค์การบริหารส่วนตำบล ตอบสนองได้น้อย - มีระเบียบ/กฎหมายใหม่ๆ จำนวนมาก ทำให้ทำให้การปฏิบัติของบุคลากรไม่ทันต่อเหตุการณ์ - บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลมีการโอน – ย้าย บ่อย และบรรจุใหม่ ทำให้เกิดการทำงานไม่มีความต่อเนื่อง และประสิทธิภาพในการทำงานน้อย - การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผน และความไม่เข้าใจสิทธิในการแสดงออกความคิดเห็น - งบประมาณค่อนข้างน้อย ทำให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนยังครอบคลุมไม่ได้เพียงพอ	- มีแนวโน้มได้รับการถ่ายโอนภารกิจเพิ่มมากขึ้นตามแผนกฎหมายกระจายอำนาจ - แนวโน้มของรายได้ที่ได้รับจัดสรรมากขึ้น ตามลำดับแผนกระจายอำนาจ และการจัดเก็บรายได้เองขององค์การบริหารส่วนตำบล - มีการปลูกพืช หรือทำเกษตรหลากหลายชนิด ของประชาชนในตำบล - กฎหมายกระจายอำนาจ เอื้อต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล - ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น - ประชาชนมีความสมัครสมานสามัคคีกันดี มีความขัดแย้งทางการเมือง ทางความคิดเห็นน้อย - มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน	- อำนาจหน้าที่ตามแผนกระจายอำนาจ บางภารกิจยังไม่มี ความชัดเจน - การให้ความอิสระองค์การบริหารส่วนตำบล จากส่วนกลางยังไม่เต็มที่ ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับ ควบคุมดูแลจาก ส่วนภูมิภาค - การจัดสรรงบประมาณจากรัฐยังไม่เพียงพอกับภารกิจที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่น - การใช้แรงงานต่างด้าว นำมาซึ่งปัญหาของโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก ไข้หวัดนก ไข้มาเลเรีย เนื่องจากเจ้าของธุรกิจไม่มีระบบควบคุมที่ดีพอ - ผลผลิตทางเกษตรส่วนใหญ่มีราคาตกต่ำ

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านบริการสังคมและชุมชน	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	สำนักงานปลัด
๒	การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ด้านบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา	แผนงานการศึกษา	กองการศึกษา	สำนักงานปลัด
		ด้านบริการสังคมและชุมชน	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	สำนักงานปลัด
		ด้านการบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการ สังคมสงเคราะห์	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	กองช่าง
			แผนงานงบกลาง	กองสวัสดิการสังคม	
		ด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมการเกษตร	แผนงานการเกษตร	สำนักงานปลัด	กองช่าง
๓	การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษา ความสงบภายใน	ด้านบริการสังคม และ บรรเทาสาธารณภัย	แผนงานรักษาความสงบภายใน	สำนักงานปลัด	กองช่าง

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๔	การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว	ด้านการปรับปรุงภูมิทัศน์ แหล่ง ท่องเที่ยว	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	สำนักงานปลัด
๕	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ด้านบริการสาธารณะ สุขภาพ อนามัยของประชาชนในชุมชน	แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด	กองสวัสดิการสังคม
		ด้านการสำรวจแหล่งน้ำ สภาพแวดล้อมชุมชน	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
๖	การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ด้านการส่งเสริมประเพณี และ การกีฬา ในชุมชน	แผนงานศาสนาวัฒนธรรมและ นันทนาการ	การศึกษา	กองช่าง
๗	การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ด้านบริหารงานทั่วไปและพัฒนา บุคลากรท้องถิ่นเพื่อการบริหาร สังคมและชุมชน	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	กองช่าง กองสวัสดิการสังคม
		ด้านบริการสังคมและชุมชน	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนักงานปลัด	
รวม	๗ ยุทธศาสตร์	๑๐ ด้าน	๑๐ แผนงาน		

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลและประเมินผลยุทธศาสตร์

กรอบแนวทางในการติดตามและประเมินผล

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชน อันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วน

ที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวน
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหาปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับ ใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทาง ภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติษฐ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุด แข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT- Therat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการ พัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงหลักประชาธิรัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชาธิรัฐแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชา ธิรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

ระเบียบและวิธีในการติดตามและประเมินผล

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) และในการประเมินแผนนั้นจะต้องดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นร่วมประชุมเพื่อกำหนดกรอบแนวทางและวิธีการในการติดตามและประเมินผล แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาท้องถิ่นและประเมินผลโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

๑.๑ การกำหนดกรอบ แนวทาง และวิธีการ ในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาอาจกำหนดแนวทางในการติดตามและประเมินแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนา ดังนี้

- (๑) ความสอดคล้อง (Relevance) ของยุทธศาสตร์ แผน และกลยุทธ์ที่กำหนด ความเพียงพอ (Adequacy) ของทรัพยากรเพื่อการดำเนินกิจกรรมของหน่วยงาน
- (๒) ความก้าวหน้า (Progress) กิจกรรมที่กำหนดไว้ตามแผน โดยมีการติดตามผล (Monitoring)
- (๓) ประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับทรัพยากรที่ใช้โดยมีการประเมินประสิทธิภาพ (Efficiency Evaluation)
- (๔) ประสิทธิภาพ (Effectiveness) เป็นการศึกษาถึงผลที่ได้รับ (Effect)
- (๕) ผลลัพธ์และผลผลิต (Outcome and Output) เป็นการศึกษาประเมินผลประโยชน์ที่เกิดจากการทำกิจกรรมที่มีต่อกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการ และการประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม
- (๖) การประเมินผลกระทบเป็นการศึกษาผลที่ได้รับรวมยอด (Overall Effect)

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น อาจนำแนวทางทั้งหมดที่กำหนดมาใช้หรืออาจเลือกใช้ในบางแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ก็ได้ โดยอย่างน้อยต้องสามารถประเมินความสอดคล้องและสามารถวัดความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการจะพิจารณา

๑.๒ การกำหนดกรอบแนวทางและวิธีการในการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาตามแผนพัฒนา อาจกำหนดแนวทาง ดังนี้

- (๑) การประเมินผลกระบวนการ (Process Evaluation) หรือ การประเมินประสิทธิภาพ (Efficiency Evaluation)
- (๒) การประเมินผลโครงการ (Project Evaluation) หรือ การประเมินประสิทธิผล (Effectiveness Evaluation)
- (๓) การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

ขั้นตอนที่ ๒ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนา ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด โดย

สามารถติดตามและประเมินผล ได้ตลอดระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ ๓ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด โดยสามารถติดตามและประเมินผล ได้ตั้งแต่ก่อนเริ่มโครงการพัฒนาตามแผนดำเนินงานจนสิ้นสุดโครงการฯ

ขั้นตอนที่ ๔ รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และผลการติดตามและประเมินโครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด พร้อมประกาศผลการติดตามและประเมินผลให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ โดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ขั้นตอนที่ ๕ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอาจให้ความเห็นหรือข้อเสนอแนะในรายงานการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และโครงการพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดได้

องค์กรที่รับผิดชอบการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๘ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วย

- (๑) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
- (๒) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- (๓) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- (๔) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
- (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการและกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ

กรรมการตามข้อ ๒๘ ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๑

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายรายละเอียดยางทางพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. การสรุป สถานการณ์การ พัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบัน และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อย ต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผล การนำแผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปีไป ปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผล การนำแผนพัฒนา ท้องถิ่นสี่ปีไป ปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง ครบถ้วน สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การ พัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชารัฐ	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจน ของชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนด วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ โครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับ หลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มี ความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้อง ชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิต อย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบาย ให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้ บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความ สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความ เสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลาง พัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมาย อนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผล สัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะ ยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและ การหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคน ตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและ ความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มี ประสิทธิภาพ	(๕)	

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้
แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์
แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองอุดมชลจรใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลฝางคำในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้
แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาล
แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

- (๑) เกิดการพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน
- (๒) ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น
- (๓) ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

- (๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและให้มีความสอดคล้องกัน
- (๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานการณ์คลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาถิ่น
- (๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ /กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- (๔) ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

